

Minna Varila

**VAIN MUUTAMAN RIPARIMERKINNÄN TÄHDEN?
Nuorteniltojen nuorisolähtöisyys Vetelin ja Halsuan seurakunnissa 2008–2009**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

9/2010

TIIVISTELMÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö Ylivieskan yksikkö	14.9.2010	Minna Varila
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
Vain muutaman riparimerkinnän tähden? Nuorteniltojen nuorisolähtöisyys Vetelin ja Halsuan seurakunnissa 2008-2009		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
KT Reetta Leppälä	42	
Työelämäohjaaja		
Kirkkoherra Vesa Parpala, Vetelin seurakunta		
<p>Opinnäytetyössä tutkitaan, kuinka seurakuntien työntekijät voivat toteuttaa nuorisolähtöisiä nuorteniltoja, vaikka ero nuorten maailmankuvaan kasvaa. Työtä varten kerättiin kyselylomakkeet rippikoululaisilta, isosilta ja seurakunnan työntekijöiltä Vetelin ja Halsuan seurakunnissa v. 2008–2009. Nuorilta tiedusteltiin muun muassa nuortenillan ilmapiiristä, aiheista ja opetustavoista, sekä annettiin mahdollisuus antaa palautetta. Työntekijöiltä saatiin tietoa nuorteniltojen linjauksista ja ongelmista.</p> <p>Tutkimus osoitti, että seurakuntien nuorteniltojen on hyvä olla toiminnallisia iltoja, joissa käytetään erilaisia opetusmenetelmiä, otetaan nuorten elämä huomioon, käytetään isosten energia hyödyksi ja tuetaan syrjäytyviä. Tutkimuksen teoria pyrki auttamaan työntekijöitä nuorten kohtaamisessa ja ymmärtämisessä. Opinnäytetyö tehtiin hankkeistettuna Vetelin ja Halsuan seurakunnissa.</p>		
Asiasana		
nuoruus, kirkon nuorisotyö, oppimisympäristö, oppimisvaikeudet, keskittymisvaikeudet, oppimistyyli, ryhmätoiminta		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date 14.9.2010	Author Minna Varila
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Vain muutaman riparimerkinnän tähden? Nuorteniltojen nuorisolähtöisyys Vetelin ja Halsuan seurakunnissa v. 2008–2009.		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä		Pages 42
Supervisor Head pastor Vesa Parpala, Veteli parish		
<p>This scholarly thesis researches how the parish youth workers can carry out youth evenings that answer the needs of young people. The information was studied through questionnaires given by confirmation classes, volunteered youngsters and youth workers and priests in Veteli and Halsua parishes during the years 2008–2009. Young people were asked about the atmosphere, themes and teaching. Workers answered questions about the lines and problems of youth evenings.</p> <p>The research showed that the parish youth evenings should be functional evenings in which are used many learning manners, noticed youngsters own life, used the volunteered youngsters and supported those who are in danger of be ousted. The theory of the research gives the parish workers ways to face and understand the life of young people. The work was project in Veteli and Halsua parishes.</p>		
Key words youth, church youth work, learning environment, learning disabilities, concentration problems, learning manners, group working		

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	2
2 KEHITTÄMISHANKKEEN TAVOITTEET JA KÄYTETYT MENETELMÄT ...	3
2.1 Kehittämisiongelmat ja aiheen raja.....	3
2.2 Kehittämismenetelmät	4
2.2.1 Nuoren maailma ja minäkuva.....	6
2.2.2 Oppiminen ja nuorta lähellä olevat aiheet	9
2.2.3 Työntekijöiden kautta tehty nuorteniltakartoitus	13
3 KARTOITTAVAN TUTKIMUKSEN TULOKSET	14
3.1 Rippikoululaisten ja isosten vastauksia	14
3.1.1 Seurakunnan tehtävä	14
3.1.2 Nuorten kokemukset nuorteniltojen tilasta	15
3.1.3 Mielenkiinnonkohteet.....	17
3.1.4 Oppimistavat	20
3.1.5 Avokysymykset.....	24
3.2 Työntekijöiden vastauksia	26
4 SOVELLUS ELI PITÄMÄNI NUORTENILLAT.....	30
4.1 Mitä voitaisiin tehdä enemmän nuorisolähtöisyyden toteutumiseksi?	30
4.2 Esimerkkinuortenillat: Päiväkirja	32
4.2.1 Vanhempien kunnioittaminen	32
4.2.2 Jumalan olemassaolo	34
4.2.3 Stefanos ja uskon huolettomuus	36
5 JOHTOPÄÄTÖKSET	38
6 POHDINTA.....	40
LÄHTEET.....	42

LIITTEET

1 JOHDANTO

Olen itse ollut siinä onnellisessa asemassa, että olen saanut teini-ikästä asti olla mukana seurakunnan nuorten toiminnassa ja hyvin varhain minulle on myös annettu vastuutehtäviä nuorten ja varhaisnuorten parissa. Samalla aika on mennyt eteenpäin ja olen itse kasvanut seurakunnan yhteydessä aikuiseksi. Vaikka nytkään ei minulla ja ensi kesän rippikoululaisilla ole ikäeroa kuin kahdeksan vuotta, koen ajautuvani yhä kauemmas nuorten maailmasta kohti aikuisen maailmankuvaa. Olen huomannut tämän vaikeuttavan työtä nuorten parissa. En enää muista kovin tarkasti, miksi lähdin mukaan seurakuntanuorten toimintaan, millaisia nuortenillat ja leirit olivat, olisinko halunnut jotain tietynlaista muuta toimintaa ja miltä työntekijät ja heidän todistuksensa ja opetuksensa tuntuivat. Pohdin nyt, miten nuorille suunnattu toiminta voisi olla työntekijän ja seurakuntanuoren ikäerosta huolimatta mahdollisimman hyvin nuorille sopivaa ja heidän elämästään kumpuavaa. Tärkeää olisi, että nuorten omat tarpeet tulisivat esille ja heidän mielipiteensä kuuluville. Toiminnan tulisi siis olla nuorisolähtöistä. Näin nuoret saataisiin kasvamaan seurakunnan yhteydessä, eivätkä he tulisi nuorteniltaan ”vain muutaman riparimerkinnän tähden”.

Tutkimukseni on kehittämishanke, jonka teen Vetelin ja Halsuan seurakuntien nuorisotyölle. Tavoitteenani on selvittää nuorteniltojen tilannetta, mahdollisia puutoksia ja painottaa erityisesti nuorisolähtöisyyden toteutumista nuortenilloissa. Kartoituksen lisäksi toteutan Vetelissä ja Halsualla nuorteniltoja, joihin sovellan tutkimukseni tuloksia. Tavoitteena on vastata työntekijöiden mahdollisesti kokemiin ongelmiin ja samalla selvittää, millaisia nuorteniltoja nuoret haluavat.

2 KEHITTÄMISHANKKEEN TAVOITTEET JA KÄYTETYT MENETELMÄT

Tässä luvussa käsittelen ensin hankkeelleni asetettuja kehittämisiongelmia, sekä kerron miten olen rajannut aiheen. Seuraavaksi valotan tutkimuksessa käytettyjä menetelmiä. Luvut 2.3 ja 2.4 sisältävät työni teoriaosuuden, jota olen käyttänyt apuna laatiessani kysymyslomakkeen kysymyksiä.

2.1 Kehittämisiongelmat ja aiheen rajaus

Ensimmäisenä tuli eteeni ongelma aiheen rajaamisesta. Olisi ollut liian suuri haaste alkaa tutkia koko nuorille suunnatun toiminnan kirjoa seurakunnissa. Päädyin siis ottamaan tutkimukseni lähtökohdaksi nuorisotyön perustavaa laatua olevan muodon eli nuortenillat. Tämä siksi, että hyvin monet seurakunnat käyttävät nuorteniltoja toimintamuotonaan ja ne myös tavoittavat sekä rippikoululaisia että konfirmoituja nuoria. Näin tutkimukseni voisi palvella mahdollisimman montaa seurakuntaa eri-ikäisille nuorille suunnatuissa toiminnoissa. Jos nuori jää seurakunnan toimintaan rippikoulun jälkeen, hän yleensä alkaa käydä nuortenilloissa, eli tulee sinne muunkin kuin riparimerkintöjen tähden. Kun olin päättänyt nuorteniltojen olevan tutkimukseni pohja, tuli valittavaksi tutkimuksen kohdeseurakunta. Minulle luonnollinen yhteys oli tietysti kotiseurakuntani Veteli, jolla on yhteinen nuorisotyö Halsuan seurakunnan kanssa. Näin saisin myös toisen kunnan nuoret mukaan tutkimukseeni. Veteli ja Halsua olivat siinäkin mielessä hyvä vaihtoehto, että näissä seurakunnissa sekä nuorisotyöntekijät että papit pitävät nuorteniltoja. Saisin siis työntekijöiden näkökulmaa mukaan runsaasti.

Asetin työlleni sekä nuoria että työntekijöitä koskevia tavoitteita. Haluan selvittää, mitä ongelmia työntekijät ovat kokeneet nuorteniltoja järjestäessä tai pitäessä ja

vastata niihin mahdollisesti kehittämällä uudenlaisia työskentelymuotoja. Lisäksi haluan selvittää millaisina nuoret kokevat nuortenillat nyt ja millaisia nuorteniltoja he haluaisivat. Kysymys on toiminnan nuorisolähtöisyydestä eli nuorista kumpuavista ideoista, tarpeista ja ongelmista. Tämän pohdinnan pohjalta päädyin asettamaan työlleni seuraavat kehittämissongelmat:

1. Millaisia nuorteniltoja Vetelin ja Halsuan seurakuntien nuoret haluavat?
2. Miten työntekijä voi tukea nuorisolähtöisyyden toteutumista nuortenilloissa?

2.2 Kehittämismenetelmät

Kehittämismenetelmäksi valitsin kyselyn, koska halusin kysyä samoja asioita kaikilta saman vuoden rippikoululaisilta, ja koska halusin kysyä asenteita ja mielipiteitä siten, että tiedot voidaan antaa nimettöminä (Hirsjärvi & Remes & Sajavaara 1997, 191, 193). Täytyi ensin miettiä, mitkä kaikki asiat muodostavat nuortenillan kokonaisuuden ja sitten laatia niistä kysymyksiä. Halusin lomakkeella antaa paljon mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja vastaamiseen monivalintakysymysten kautta, mutta myös antaa avoimilla kysymyksillä mahdollisuuden ilmaista asian omin sanoin (Hirsjärvi ym. 1997, 197).

Hankkeeni eteni siten, että ensin teetin vuoden 2008 rippileiriläisille kartoittavan kyselyn nuorteniltojen tilanteesta ja nuorten omista mielipiteistä ja ideoista. Lähdin miettimään tätä nuorille suunnattua kyselylomaketta (LIITE 1) siltä pohjalta, että se ei saisi olla kauhean pitkä eikä monimutkainen, mutta sen tulisi kuitenkin kattaa koko nuortenillan tarjonta. Kysymyslomakkeesta tuli nelisivuinen käsittäen viisi monivalintakysymystä, sekä kaksi avokysymystä. Monivalintakysymyksistä kaksi koski nuortenillan opetusta ja aihepiiriä ja kolme

nuoren omaa maailmaa ja nuortenillan vapaa-aikaa. Lisäksi keräsin lomakkeen alussa vastaajien perustiedot, eli sukupuoli, kotiseurakunta, sekä oliko henkilö konfirmoitu vai konfirmoimaton. Esitin kyselyn kesällä 2008 sekä Vetelin että Halsuan seurakuntien rippikoululaisille, joista kyselyyn vastasi 52 nuorta viidestäkymmenestäkolmesta. Lisäksi teetin kyselyn syksyllä 2008 isoskoulutuksessa aloittaneille, sekä keväällä 2009 vanhoille isosille. Vanhoja isosia tuli paikalle 11 ja uusia aloitti syksyllä 9, yhteensä siis 20 isosta vastasi kyselyyn.

Aivan hankkeen alussa laadin myös nuorteniltoja pitäville työntekijöille oman kartoittavan kyselyn. Heidän kauttaan kartoitin nuorteniltojen luonnetta ja linjauksia Vetelin ja Halsuan seurakunnissa. Laadin lyhyen kyselylomakkeen (LIITE 2), johon vastasi 1 nuorisotyöntekijä ja 3 pappia, eli kaikki mahdolliset henkilöt. Kyselylomakkeessa pyrin kartoittamaan työntekijöiden kokemia hankaluuksia nuorteniltojen suhteen, sekä nuortenilloille asetettuja tavoitteita ja linjauksia. Lisäksi pyrin saamaan tietoa nuorteniltojen sisällöstä, kaavasta ja aiheista.

Kerättyäni kaiken aineiston, pidin kolme nuorteniltaa kyseisissä seurakunnissa. Tämän soveltavan osan tarkoituksena oli ottaa huomioon tutkimuksessa saadut tulokset ja kokeilla niitä käytännössä. Jokaisesta pidetystä nuortenillasta pidin päiväkirjaa ja keräsin nuorilta palautteen. Sovelluksesta kerron lähemmin luvussa 4.

2.2.1 Nuoren maailma ja minäkuva

Ensimmäinen kysymys nuorille suunnatussa kyselylomakkeessa kuuluu: Mikä seuraavista on mielestäsi seurakunnan tärkein tehtävä? Tätä kysymystä minua pyydettiin kysymään seurakunnan puolesta. Vastaukset antavat työntekijöille jonkinlaisen kuvan siitä, mitä nuoret ajattelevat ja mitä seurakunnan tehtäviä tulisi kenties painottaa enemmän nuorten kanssa tehtävässä työssä.

Toinen kysymys tulee lähelle nuoren tunteita: Millaisina olet kokenut seurakuntien nuortenillat? Kysymys pyrki samalla kartoittamaan sitä, kuinka nuoret ymmärsivät nuortenillan opetuksen ja millaiseksi he tunsivat olonsa nuortenillan aikana. Nuoruus määritellään siten, että se on psyykkinen kehitysvaihe lapsuuden ja aikuisuuden välissä. Nuori muuttuu ja nämä muutokset pakottavat hänet rakentamaan identiteettinsä uudelleen. Tähän prosessiin hän tarvitsee oman perheen lisäksi muita nuoria ja myös muita aikuisia, kuten opettajia, valmentajia tai vaikka seurakunnan työntekijöitä. Aikaa kuvaavat parhaiten epävarmuus ja itsen etsiminen. Nuori hakee hyväksyntää, jotta voisi hyväksyä itsensä. (Aalberg & Siimes 2007, 15, 69–70 ; Vuorinen 1997, 203.) On siis tärkeää, että nuori tuntee itsensä tervetulleeksi nuorteniltaan. Nuori tarvitsee pidetyksi tulemisen ja tärkeänä olemisen kokemuksia ja aikuisen aitoa läsnäoloa (Aalberg & Siimes 2007 , 129–130 ; Aspinen & Kovalainen & Määttä & Paananen & Tuominen 2005, 12–13). Nuortenillassa täytyy olla aitoa kohtaamista, kuulemista, tukemista ja nuoren vastaanottamista sellaisena kuin hän on. Nuori haluaa, että hänet huomataan ja huomioidaan.

Kaikkea nuoruuden muuttumista vastaan nuorella on monia suojautumiskeinoja, jotka saattavat ihmetyttää vanhempia ja muita nuoren kanssa toimivia aikuisia. Mustavalkoinen joko-tai-ajattelu leimaa nuoren mielipiteitä. Seurakunnan nuortenillat ovat joko mukavia tai ihan turhia. Nuorisotyöntekijän tai papin

kanssa joko tullaan toimeen tai sitten se on ihan tylsä. Mielipide saattaa kuitenkin muuttua nopeasti. (Aalberg & Siimes 2007, 87.) Nuori myös dramatisoi, eli saattaa aiheuttaa aikuisten hermoja koettelevan kohtauksen, ja saa näin voimaa irtautua heistä (Aalberg & Siimes 2007, 87–88), tai turvautuu minäihanteeseen eli on sitä, mitä haluaisi olla (Vuorinen 1997, 220). Toiset nuoret tuntuvat olevan kovin älykkäitä ja aatteellisia, toiset tyytyväisinä kertovat pystyvänsä säätelemään halujaan olemalla karkkilakossa, osa puolestaan kytkeytyy selkeästi johonkin nuorisokulttuuriin eikä aikuinen pysty samanlaisten asujen takia erottamaan kaveruksia toisistaan (Aalberg & Siimes 2007, 88–90 ; Vuorinen 1997, 214).

Työntekijä ei voi tietää, mikä todella on nuorta itseään ja mikä taas osa suojautumista. Kaikki nuoret käsittelevät eritavoin omaa kasvamistaan, eivätkä suojautumiskeinot välttämättä tarkoita, että nuorella olisi ongelmia sen enempää kuin muillakaan. Välillä nuori haluaa olla vielä pieni lapsi äidin tai isän sylissä ja välillä taas olla jo oman itsensä herra ja uhmata aikuisia (Aalberg & Siimes 2007, 125 ; Vuorinen 1997, 212). Aikuiset vaikuttavat siihen, kuinka aikaisin tai myöhään nuori ottaa vastuun itsestään: sekä liian aikaisin että liian myöhään otettu vastuu aiheuttaa kehitykseen vääristynyttä kypsyyttä tai kypsymättömyyttä (Aalberg & Siimes 2007, 126). Nuoren kuohuessa vanhemmat tai muut tutut aikuiset voivat vain yrittää pysyä mukana ja olla kärsivällisiä. Aikuisten asettamat joko liian tiukat tai liian löysät rajat vaikeuttavat nuoren itsenäistymisprosessia (Aalberg & Siimes 2007, 126–127). Nuori tarvitsee tilaa kehittyä ja rajoja ja tilanteita, joissa he saavat uhmata aikuisia ja yhteiskuntaa (Aalberg & Siimes 2007, 129–130). Seurakunnan nuorten tilaisuudet voivat tarjota tilaisuuden tähän kaikkeen. Nuortenilloissa on omat tietyt käyttäytymissäännöt, joita nuoren tulee noudattaa. Esimerkiksi ehdoton hiljentyminen hartauden aikana saattaa olla nuorelle ensin vaikeaa, mutta kun työntekijä pitää kiinni säännöstä, nuori lopulta oppii hiljentymään yhdessä ja huomaa rajojen pitävän.

Syrjäytymisellä tarkoitetaan putoamista normaalista kehityksestä ja tämän kautta poisjäämistä koulu- ja työelämästä ja jopa ajautumista päihde- ja köyhyyskierteeseen (Aalberg & Siimes 2007, 137–138 ; Vuorinen 1997, 223 ja 229). Murrosiän puolivälissä tapahtuu psykososiaalinen taantuma, jolloin tapahtuvat elämänmuutokset saattavat pitkittää taantumaa ja näin aloittaa syrjäytymiskiirteen (Aalberg & Siimes 2007, 139). Syrjäytymiselle altistavat perheolosuhteet, vanhempien hyväksyvät asenteet esim. väkivaltaa tai päihteitä kohtaan, muutokset kaveripiireissä, nuoren oma päihteiden käyttö, sairaudet ja psykologiset ongelmat (Aalberg & Siimes 2007, 139–141). Ilman oikeanlaista tukea nuoren on vaikea selvitä ulos noidakehästä. Seurakunnan nuorisotyöllä on hyvät mahdollisuudet ennaltaehkäistä syrjäytymistä esimerkiksi asennekasvatuksella. Perheessään vaikeita asioita kokenut nuori voi saada toivoa kuullessaan Jumalan suuresta rakkaudesta.

Kysymys 3 käsittelee myös nuorten kokemuksia nuortenillasta: Mitkä asiat mielestäsi vaikuttavat ja kuinka paljon nuortenillan ilmapiiriin? Halusin kysymyksellä tietää, mitä asioita muuttamalla voidaan luoda hyvää ilmapiiriä nuorteniltaan. Äsken jo todettiin, että nuori tarvitsee turvallisen aikuisen tukea voidakseen hyväksyä itsensä. Usein sanotaan, että ikätoverit tulevat nuoruudessa vanhempia tärkeämmiksi, koska kavereihin turvaudutaan etsiessä vertaistukea (Aalberg & Siimes 2007, 71–73). Toisaalta taas vanhemmat ovat korvaamattomia, mutta kavereita käytetään vanhemmista irtaantumiseen ja siksi he voivat vaikuttaa tärkeämmiltä (Vuorinen 1997, 207). Ryhmään kuuluminen on välttämätöntä: Nuori omaksuu ensin ryhmän jaetun identiteetin ja ponnistaa siltä pohjalta kohti omaa uutta identiteettiään, jonka hän tuntee puuttuvan (Aalberg & Siimes 2007, 72–73 ; Vuorinen 1997, 208 ja 210). Toisin sanoen ryhmän intressit määräävät osaltaan sitä, mitä nuoresta tulee.

Seurakunta voi tarjota nuorille hyvän ponnahduslaudan tasapainoiseen elämään sekä turvallisen pohjan käsitellä itseä vaivaavia asioita. Ilmapiiri ei siis ole mitenkään vähäpätöinen asia nuortenillassa, vaan se vaikuttaa siihen, tuleeko nuori kavereineen toisen kerran. Erilaiset oppijat voivat kohdata huonoa asennetta ja osallistumista estävää toimintaa, jos ilmapiiri on huono, kun taas hyvä ilmapiiri edistää oppimista ja motivoi (Heino & Kuusi 2006, 18). Voi myös käydä niin, että nuori jää omassa arkielämässään ryhmän ulkopuolelle, mistä saattaa seurata kehityksellinen häiriö (Aalberg & Siimes 2007, 72–73). Nuortenillassa pitäisi murtaa näitä koulumaailman muureja, joten siellä tulisi olla ryhmään ottamista, kannustamista, me-henkeä ja kiusaamista ei saisi sallia. Kaikenlaiset pelit, leikit, laulut ja muu ohjelma auttavat ryhmäytymisessä. Näin voitaisiin osaltaan ehkäistä nuoren syrjäytymistä sosiaalisen elämän ulkopuolelle.

Kysymys 6 ja 7 ovat avokysymyksiä: Mitä muuta hyvää ja mitä huonoa sanottavaa sinulla on seurakunnan nuortenilloista? Mitä saa sinut lähtemään seurakunnan nuorteniltaan? Olisiko sinulla jotain kehittämisideoita? Sekä: Kuvaile jokin mieleen painunut kokemus nuortenillasta. Nämä kysymykset ovat mielestäni nuorisolähtöisyyden kartoittamista parhaimmillaan, sillä tässä juuri kysytään nuorten mielipidettä asioihin. Näillä kysymyksillä saadaan nuorten ääni kuuluville. Seitsemännellä kysymyksellä testaan sitä, mikä jää nuorille nuortenillasta päällimmäisenä mieleen ja onko tunne positiivinen vai negatiivinen.

2.2.2 Oppiminen ja nuorta lähellä olevat aiheet

Nuorille suunnatun lomakkeen kysymyksissä 4 ja 5 lähestyn nuortenillan toista osa-aluetta eli opetusosuutta. Neljäs kysymys kuuluu: Kuinka merkityksellisinä pidät seuraavien aiheiden käsittelemistä nuortenilloissa? Aihealueina

kysymyksessä olivat usko, Raamattu, kirkko, elämä ja yhteiskunta. Kysymyksen tarkoituksena oli kartoittaa, mikä nuoria itseä kiinnostaa. Jotta nuori jaksaisi keskittyä ja kiinnostua nuortenillan aiheesta, aiheen täytyy olla hänelle mielekäs (Vuorinen 1993, 10–11). Sisällön lisäksi oppimiseen ja kiinnostukseen vaikuttavat aiheen vaikeustaso, työskentelytavat, palautteen saaminen, opetustila ja riittävät tauot (Vuorinen 1993, 26). Nuortenilta on nuorten vapaa-aikaa koulun ulkopuolella, joten se ei saa käydä liian raskaaksi ja hankalaksi. Kuitenkin aiheen mielekkyyteen kuuluu se, että nuori kokisi aiheen koskevan ja puhuttelevan juuri häntä itseään. Opetus ei siis myöskään saa jäädä tyhjäksi.

Seurakunnan nuorteniltojen opetuksessa on kyse konstruktiiivisesta oppimisenäkemyksestä eli kaikki opittu halutaan rakentaa vanhalle pohjalle ja liittää oppijan omaan elämään (Repo 2002, 62–63 ; Lonka 2000, 27). Rippikoulun kasteopetus jatkuu myös nuortenilloissa ja muissa seurakunnan tilaisuuksissa läpi koko elämän (Repo 2002, 62 ; Aspinen ym. 2005, 11). Lapsen usko kehittyy vähitellen kohti aikuisen uskonelämää eli samalla kun nuori oppii enemmän Jumalasta, hän liittyy uskonyhteisöön (kontekstuaalinen oppimiskäsitys) (Repo 2002, 63).

Yleensä opetuksessa on turvallisinta edetä induktiivisesti tutusta vieraanpaan, sillä aina ei voi olla varma, kuinka paljon nuori jo aiheesta tietää (Vuorinen 1993, 43). Jotkut lapset ovat pienestä asti saaneet kasvaa seurakunnan yhteydessä, joten asiat ovat heille tuttuja, kun taas joku on kuullut Jeesuksesta vain koulun uskonnotunneilla. Joskus on hyvä lähteä liikkeelle toisesta suunnasta eli lähestyä aihetta deduktiivisesti (Vuorinen 1993, 44). Nuortenillan nuorisojoukko on koolla sellaisenaan vain kerran ja he saattavat olla toisilleen outoja ja ikähaitari voi olla suuri. Osa heistä tulee vain rippikoulun takia, osa kuulemaan Sanaa. Ryhmä ei ole toisilleen tuttu ja harvoin siten turvallinen, että nuori pystyisi jakamaan jotain omasta itsestään tai elämästään muille. Puhuttaessa vaikeista asioista, kuten

kuolemasta tai kärsimyksestä on viisaampaa lähteä liikkeelle yleiseltä tasolta tullen vähitellen lähemmäs nuoren omia kokemuksia (Vuorinen 1993, 45–46). Näin nuori tuntee olevansa turvassa, mutta saattaa myös tilanteen edetessä uskaltautua kertomaan omista kokemuksistaan. Kun yksi nuori uskaltaa, saattavat muutkin uskaltaa ja näin ollaan tilanteessa päästy lähelle nuoren omaa elämää ja yhteistä jakamista

Viides kysymys tarkoittaa edellistä kysymystä: Mitä tarvitset oppiaksesi parhaiten? Tällä kysymyksellä pyrin kartoittamaan erilaisten työskentelytapojen hyödyllisyyttä nuorteniltoja järjestäessä. Useat nuorten tilaisuuksissa käsiteltävät asiat ovat hyvin abstrakteja ja järjellä vaikeasti selitettäviä, kuten esimerkiksi Pyhä Henki. Abstraktitason oikea valinta on tärkeää, jotta nuori voisi omaksua opetuksen sisällön osaksi omaa elämäänsä ja uskonnollista käyttäytymistä (Vuorinen 1993, 41 ; Repo 2002, 64). Havainnollistaminen ja konkretisointi auttavat selittämään vaikeasti ymmärrettäviä ja abstrakteja asioita siten, että kuuntelijoiden mielenkiinto säilyy ja asia tulee ymmärretyksi. Havainnollistamisen kautta voidaan antaa virikkeitä kaikille aisteille eli asia voidaan oppia kuulemalla, näkemällä, tuntemalla, haistamalla, maistamalla ja tunteiden kautta. Konkretisoinnilla yritetään viedä opetus mahdollisimman lähelle oikeaa tilannetta (Vuorinen 1993, 42–43). Esimerkiksi kasteesta opettaessa voidaan havainnollistaa ja samalla konkretisoida tilannetta kastemaljalla- ja kynttilällä, kukilla, raamatunkohdalla, virrellä ja vaikka vauvanukella. Näin opettaja voi sanojen lisäksi selittää esineiden avulla mitä kasteessa tapahtuu ja nuoret saavat virikettä korville kuulemalla, huulille laulamalla, silmille katselemalla, nenälle haistamalla ja tunteille kokemalla, että minutkin on joskus kastettu ja olen saanut armon.

Nuortenillassa, samoin kuin rippikoulussa, seurakunnan työntekijä kohtaa erilaisia oppijoita. Nämä nuoret ovat ehkä koko elämänsä ja koulussa vietetyn ajan joutuneet elämään sen asian kanssa, että en ole samanlainen kuin muut, olen

erilainen. Massasta poikkeavan nuoren olisi kuitenkin ensiarvoisen tärkeää voida arvostaa itseään, luottaa itseensä ja tuntea selviävänsä. Seurakunnan nuorisotyö pystyy nuorteniltojen kautta vaikuttamaan näihin asioihin. Nuoren kohtaamisessa auttaa etukäteistieto ja yhteydet nuoren perheeseen antavat tukea molemminpuolin (Heino & Kuusi 2006, 10–11). Erilainen oppija on tässä yhteydessä henkilö, jonka oppiminen jostain syystä vaikeutuu eli hänellä on oppimisesteitä tai oppimisvaikeuksia (Heino & Kuusi 2006, 14–15). Oppimisvaikeuksia ovat motoriset vaikeudet, matemaattiset vaikeudet, kielelliset vaikeudet ja tarkkaavaisuuden ja toiminnan ohjauksen vaikeudet. Oppimisvaikeudet voivat aiheuttaa nuorelle monia sosiaalisia ongelmia: hänellä saattaa olla siitä syystä huono itsetunto tai masennusta, hänelle voi tulla käytöshäiriöitä, käyttäytymisen säätelyn ongelmia tai hän saattaa alisuorittaa (Heino & Kuusi 2006, 15 ; Häyrinen & Iivanainen & Voutilainen 1998, 13).

Nuorteniltaan kokoontuu aina arvaamaton määrä nuoria, joten yhtä lukihäiriöstä tai tarkkaavaisuushäiriöstä kärsivää nuorta on vaikea löytää, ellei heitä tunne. Ohjaajan tulee helposti ohjattua lukeminen niille, jotka siihen pystyvät tai kokoajan kiellettyä sitä nuorta, jonka on vaikea olla rauhassa. Pelkästään oppimisen, toimimisen tai keskittymisen vaikeus saattaa aiheuttaa sen, että nuori jää pois seurakunnasta. Jos taas hänen osallistumisensa tehdään esteettömäksi, eli käytetään erilaisia opetusmuotoja vaihdellen, käytetään vilkkaus hyväksi ja tarjotaan virikkeitä kaikille aisteille, hän voi tuntea onnistuneensa ja haluaa tulla toisenkin kerran (Heino & Kuusi 2006, 16–17 ; Peltomaa 1998, 72). Ohjaajan oma asenne on avainasemassa: Kannustaminen ja erityisoppijoiden huomioiminen lähtee työntekijästä ja leviää myös muihin nuoriin (Heino & Kuusi 2006, 18).

2.2.3 Työntekijöiden kautta tehty nuorteniltakartoitus

Työntekijöille suunnatussa lomakkeessa kysyin, mitä hankaluuksia he ovat kokeneet nuorteniltoja pitäessä tai järjestäessä, millä perusteella he ovat valinneet illan aiheen, millaisia käsittelytapoja ja runkoja he käyttävät nuortenillassa, mikä on nuortenillan tavoite ja onko seurakunnassa tehty linjauksia nuorteniltoja koskien. Halusin selvittää, missä työntekijöiden mielestä olisi parantamisen varaa ja missä he kaipaisivat apua.

Missään ei sanota, että seurakunnan olisi pidettävä nuorteniltoja, mutta ne ovat silti käytössä varsin monessa seurakunnassa. Seurakunnan tuntomerkkejä ovat, että se kokoontuu yhteen kuulemaan sanaa ja rukoilemaan ja kohtaamaan toisiaan (Aspinen ym. 2005, 10–11). Nuoret eivät koe kuuluvansa enää varhaisnuorten toimintaan, eivätkä toisaalta vielä aikuisten toimintaan seurakunnassa, joten heille pitää olla omaa toimintaa. Seurakunnat saavat itse asettaa nuorisotyölle linjaukset, joita varten on olemassa kuitenkin monia erilaisia oppaita ja myös nuorisotyöhön liittyviä mietintöjä ja suunnitelmia voi käyttää apuna nuorteniltoja hahmoteltaessa. Näistä nykyään eniten pinnalla on Rippikoulusuunnitelma 2001, jonka kolmea koria elämä, usko ja rukous, sekä jatkuvaa nuorten liittämistä seurakuntayhteyteen, voidaan käyttää apuna kaikessa nuorten toiminnassa (Aspinen ym. 2005, 11). Elämä, usko ja rukous korit tarkoittavat sitä, että nuortenilta puhuttelee nuoren omaa elämää, hoitaa hänen uskoaa ja johtaa jumalanpalveluselämään samalla, kun nuori kokee seurakuntayhteyttä muiden nuorten kanssa (Rippikoulusuunnitelma 2001).

3 KARTOITTAVAN TUTKIMUKSEN TULOKSET

Tässä luvussa esittelen kyselytutkimukseni tuloksia rippikoululaisten, isosten ja työntekijöiden näkökulmasta.

3.1 Rippikoululaisten ja isosten vastauksia

3.1.1 Seurakunnan tehtävä

Melkein puolet rippikoululaisista piti seurakunnan tärkeimpänä tehtävänä kirkollisten toimitusten järjestämistä. Lähes kolmasosa piti kirkon kasvatustyötä, kuten rippikoulua, tärkeimpänä tehtävänä. Vaikka kirkko aikanaan syntyi evankeliumin julistamisen ympärille, vain viidesosa rippikoululaisista piti sitä kirkon tärkeimpänä työalana. He kokivat kirkon diakoniset ja sielunhoidolliset alat, eli vähäosaisten auttamisen ja tuen antamisen, vieraampina. Nuoret mitä todennäköisimmin valitsivat itselleen läheisimpiä asioita tärkeimmiksi tehtäviksi. (Taulukko 1)

Taulukko 1. Seurakunnan tärkein tehtävä rippikoululaisten mielestä (%), N=52

TYÖALA	%
Kirkollisten toimitusten järjestäminen	46
Kasvatustyön tekeminen	27
Evankeliumin julistaminen	19
Vähäosaisten auttaminen	4
Tuen antaminen vaikeina aikoina	4

Isosiin verrattuna näkyy selviä eroja tehtävien tärkeysjärjestyksessä. Uudet isokset, eli syksyllä rippikoululaisista isoskoulutukseen seuloituneet pitivät tärkeimpinä

vähäosaisten auttamista, evankeliumin julistamista ja eritoten kasvatustyön tekemistä. Kasvatustyön tekeminen saattoi painottua, koska rippikoulutyö on yksi seurakunnan kasvatustyön osa-alue ja heistä oli tulossa sen alueen työntekijöitä. Vanhat isokset olivat yhtä lukuunottamatta sitä mieltä, että evankeliumin eteenpäin vieminen on ehdottomasti seurakunnan tärkein tehtävä. Mikään ryhmistä ei kokenut tuen saamista seurakunnalta tärkeänä asiana. Se saattaa heijastaa sitä, että nuoren ihmisen ei vielä tarvitse ottaa kokonaan vastuuta elämästään ja näin ollen aikuisten murheet ovat vielä matkan päässä. Ja toisaalta nuoret hakevat tukea toisilta nuorilta ja omalta perheeltään, joten seurakunnan tuki ei ole heille tuttu.

3.1.2 Nuorten kokemukset nuorteniltojen tilasta

Suurin osa rippikoululaisista koki nuorteniltojen olleen vastaanottavaisia, kutsuvia, ei-syrjiviä ja hyödyllisiä. Aika usein ne myös koettiin mielenkiintoisiksi ja suurimman osan oli helppo ymmärtää nuortenillan opetus. Kuitenkin mielipiteet siitä olivatko nuortenillat osallistavia, mukaansatempaavia tai koskettivatko ne nuoren ajatusmaailmaa tai tunteita jakaantuivat. Liki 70 prosenttia nuorista koki, että nuortenillat eivät olleet lainkaan tai olivat harvoin koskettavia, eli ne eivät aiheuttaneet sisäistä mielenliikutusta. (Taulukko 2)

Taulukko 2. Millaisina v. 2008 rippileiriläiset kokivat seurakunnan nuortenillat (%), N=52

	ei koskaan	harvoin	joskus	aina
vastaanottavainen	2	12	42	44
hyödyllinen	2	19	62	17
mielenkiintoinen	4	23	60	13
koskettava	21	48	25	4
mukaansa tem- paava	8	33	50	8
osallistava	4	31	54	12
luotaantyyöntävä	59	31	8	2
syrjivä	77	17	6	0
hyödytön	52	33	13	0
vaikeasti ymmär- rettävä	35	46	17	2

Tarkastelin tätä kysymystä myös halsualaisten ja veteliläisten rippikoululaisten välillä ja sieltä koin saavani vähän enemmän vastauksia. Molemmista ryhmistä lähes 90 prosenttia koki nuortenillat vastaanottavaisina. Halsualaiset kokivat nuortenillat sekä hyödyllisempinä että mielenkiintoisempina. Veteliläisistä 80 prosenttia koki nuortenillat joskus tai harvoin hyödyllisinä ja 90 prosenttia joskus tai harvoin mielenkiintoisina. Ovatko nuortenillat koskettavia tai mukaansatempaavia jakaa halsualaisten mielipiteet tasan. Veteliläisille 78 prosentille nuortenillat ovat vain harvoin tai ei koskaan koskettavia. Myös se, ovatko nuoret päässeet osallistumaan nuortenillan toteuttamiseen, vaihtelee: veteliläisistä 67 prosenttia kokee nuortenillat aina tai joskus osallistavina, kun taas halsualaisista 68 prosenttia kokee, että nuortenillat osallistavat vain harvoin tai ei koskaan.

Isosten vastaukset möytäilivät rippikoululaisten vastauksia. Vanhoilla isosilla ei ilmennyt paikkakuntakohtaisia eroja. Uusista isosista sen sijaan halsualaiset kokivat nuortenillat enemmän luotaantyöntävinä, joten heitä ei huvittanut tulla. Koskettavuus jakoi mielipiteet tasan: toiset isokset kokivat nuortenillat koskettavina ja toiset eivät.

3.1.3 Mielenkiinnonkohteet

Toiset aihealueet saivat rippileiriläisten keskuudessa enemmän suosiota kuin toiset. Usko-osiossa Jumalan olemassaolo ja pelastus nousivat myös muihin osalueisiin verrattuna suosituimmiksi aiheiksi. Myös anteeksianto ja ihmeet kiinnostivat, mutta pohjanoteerauksena tulivat kirkkomme kaksi sakramenttia kaste ja ehtoollinen. Nuoret eivät ehkä koe sakramentteja läheisinä tai itselle tärkeinä varsinkin, kun rippileirillä ei ehkä vielä oltu käsitelty näitä aiheita. Raamattu-osiossa synti ja luominen kiinnostivat, muut jakoivat tasaisesti mielipiteitä. Raamatun eri tulkinnat jäivät vähiten kiinnostaviksi. Kirkko jäi kaikenkaikkiaan vähiten kiinnostavaksi osaksi mukanaan kirkon tärkeimmät tehtävät lähetys ja diakonia. Elämäosa oli kaikista suosituin osio. Vanhempien kunnioittaminen, omatunto, rakkaus ja ihmissuhteet ja kuolema herättivät kiinnostusta. Kuitenkaan nuoret eivät niinkään kokeneet tärkeänä vaikeuksien kestämisen käsittelyä, vaikka kokivat tärkeänä kuolemasta puhumisen. Ja vaikka ihmissuhteet ja rakkaus olivat tärkeitä, eivät he niinkään halunneet käsitellä seksiä tai seurustelua, mutta avioliitosta ja avoliitosta halusivat kyllä puhuttavan. Yhteiskunta-osassa aiheet jakoivat mielipiteitä kaikkien muiden aiheiden osalta, mutta ihmisen arvoa koettiin tärkeäksi käsitellä (Taulukko 3).

Taulukko 3. Mitä aiheita rippileiriläisten mielestä pitäisi nuortenilloissa käsitellä
(%), N=52

AIHE	ei lainkaan	vähän	jonkin verran	paljon
USKO				
uskonelämä	4	25	50	21
Jumalan olemassaolo	4	8	38	50
kaste	8	33	40	19
ehtoollinen	6	33	40	20
ihmeet	4	21	56	19
anteeksianto	4	11	52	33
pelastus	4	8	40	48
RAAMATTU				
Raamatun henkilöt	6	35	48	8
luominen	4	12	44	37
synti	4	11	44	40
Raamatun tulkinnat	6	42	29	23
Raamatun synty	10	37	38	15
maailmanloppu	11	23	29	37
KIRKKO				
lähetys ja diakonia	8	37	36	19
seurakunta	6	27	45	21
eri krist. kirkkokunn.	16	37	39	8
jumalanpalvelus	6	33	42	19
hallinto	13	48	29	10

ELÄMÄ				
uskovana nuorena	4	25	44	27
vanhempien kunni- oittaminen	4	11	37	48
omatunto	4	19	31	46
rakkaus/ihmissuhteet	8	0	40	52
seurustelu/seksi	17	16	46	21
kuolema	4	23	25	48
vaikeuksien kestä- minen	8	19	40	33
avioliitto/avoliitto	6	15	42	37
opiskelu/työ	10	21	44	25
yksinäisyys	6	37	32	25
YHTEISKUNTA				
alkoholi/huumeet	17	31	27	25
toiset uskonnot	8	37	42	13
homous/lesbous	33	27	29	11
abortti/eutanasia	21	26	33	19
sota	13	25	37	25
varastaminen	17	21	42	19
eläimet/luonto	12	33	26	26
media	25	38	33	4
lain noudattaminen	9	33	35	23
ihmisen arvo	8	17	42	33

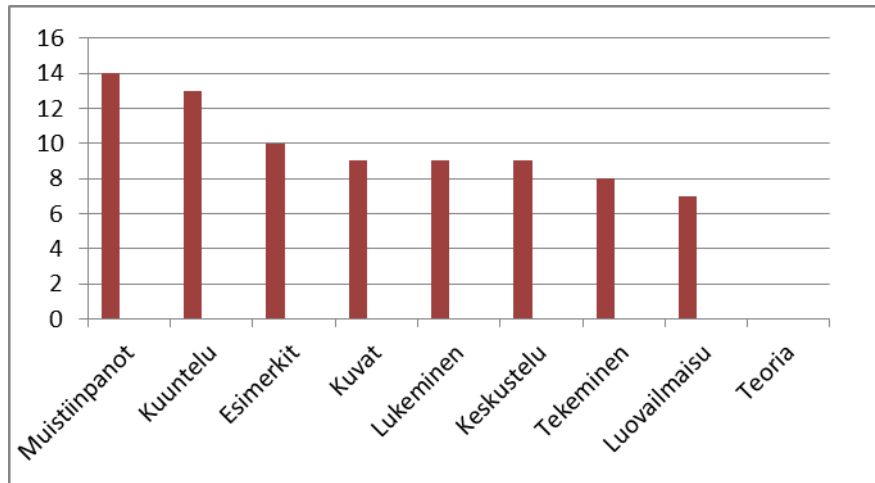
Isosilla toistuivat samat kiinnostuksen kohteet kuin rippileiriläisillä, mutta elämä uskovana nuorena nousi lempiaiheeksi, samoin seurakunta ja uskonelämän hoitaminen. Isosista suurin osa halusi kuulla kasteesta ja ehtoollisesta jonkin verran

tai paljon, mutta huippusuosiota ei kumpikaan saanut. Isokset halusivat käsiteltävän enemmän vaikeuksien kestämistä. Vanhat isokset halusivat uusia vähemmän käsitellä Raamatun tulkintatapoja ja Raamatun syntyä johtuen varmaankin siitä, että he ovat jo muodostaneet itselleen käsityksen noista asioista. Yhteiskunnalliset asiat jakoivat mielipiteitä samoin kuin rippikoululaisilla, osa halusi ja osa ei.

Sekä isosissa että rippikoululaisissa huomasin samoja piirteitä siinä, että ne, jotka halusivat puhuttavan kuolemasta, halusivat myös puhuttavan yksinäisyydestä ja vaikeuksien kestämisestä. Nuoret siis vastasivat oman kokemusmaailmansa pohjalta, joten kaikenlaiset kokemusmaailmat on hyvä ottaa huomioon nuortenillan aihetta miettiessä.

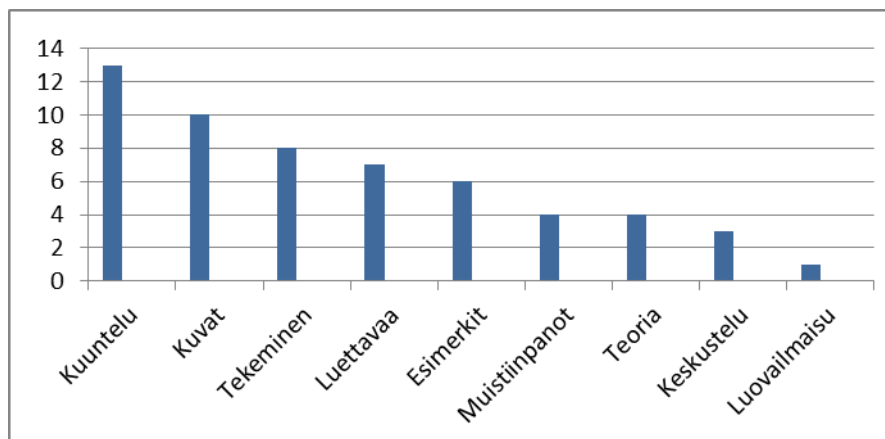
3.1.4 Oppimistavat

Tytöillä suurimpaan arvoon nousivat perinteinen kuunteleminen ja muistiinpanojen tekeminen. Seuraavaksi suosituimpia olivat tytöillä esimerkit, lukeminen, keskustelu ja kuvat. Luova ilmaisu ja käytännön tekeminen eivät saaneet niin suurta innostusta aikaan, ainoastaan pelkän teorian käsittäminen jäi täysin ilman kannatusta tyttöjen taholta (Kuvio 1).

Kuvio 1 Oppimistavat: rippileiriläiset tytöt, 2008 (N=26)

Pojilla puolestaan kuunteleminen, kuvat ja tekeminen olivat suosituimpia. Vähän vähemmälle jäivät lukeminen ja esimerkit. Viimeisinä tulivat muistiinpanot, teoria, keskustelu, sekä hännänhuippuna luova ilmaisu (Kuvio 2).

Kuvio 2 Oppimistavat: rippileiriläiset pojat 2008 (N=26)

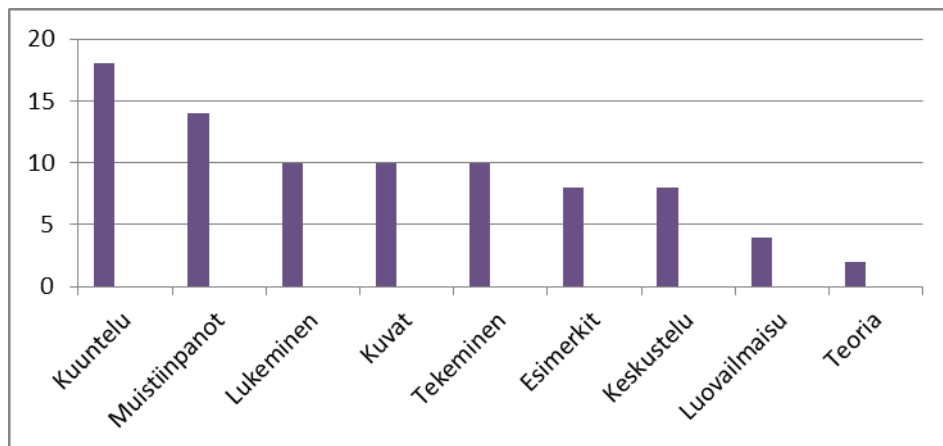
Tytöillä ja pojilla yhteensä näyttävät siis kuuntelu, esimerkit ja kuvat olevan suosituimpia. Näitä kannattaa siis hyödyntää opettaessa molemmille sukupuolille yhtä aikaa, kuten nuortenilloissa. Pojille sen sijaan pitää olla tekemistä, käytännössä kokeilemista ja konkreettisesti jonkin aikaansaamista. Tytöillä puolestaan keskustelu menee tekemisen ohi ja oman kokemukseni mukaan tytöt haluavatkin poikia useammin vaihtaa mielipiteitä ja kysellä asioista. Keskustelu, luova toiminta ja teoria ovat asioita, jotka toimivat joissakin tilanteissa ja joidenkin nuorten kohdal-

la. Kyselyni osoittaa, että ne eivät ole kaikista suosituimpia oppimismenetelmiä. Silti tekeminen on usein draamaa, piirtämistä tai muuta itselle havainnollistamista. Teorialla tarkoitan tässä vaikeasti sisäistettäviä asioita, joiden ymmärtämiseen tarvitaan paljon aikaa. Lisäksi teoria on käytännön vastakohta, ei-konkreettisia asioita, joilla on jokin symbolinen merkitys, kuten esimerkiksi kaste.

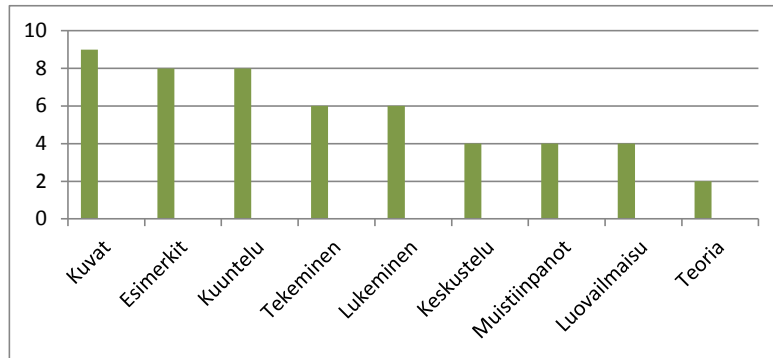
Lähes kaikki nuoret valitsivat enemmän kuin yhden tavan, jolla he kokevat oppivansa parhaiten. Tästä voinkin päätellä, että mikäli he pärjäisivät pelkästään kuulemalla tai kirjoittamalla, he eivät olisi valinneet useaa vaihtoehtoa. Jokaisen nuortenillan pitää siis sisältää useampaa tapaa käsitellä asiaa.

Veteliläisten kaaviota tarkastellessa huomaa, että he painottavat perinteisiä koulutyöskentelytapoja, mutta teoria kuulostaa pahalta: he haluavat lisäksi käytännön tekemistä (Kuvio 3).

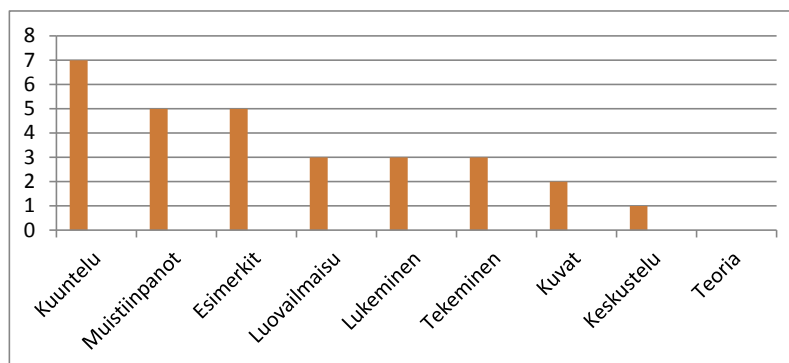
Kuvio 3 Oppimistavat: veteliläiset rippileiriläiset 2008 (N=36)

Halsualaisille puolestaan ovat jo toisenkinlaiset menetelmät tuttuja. Kuuntelu on heillekin tärkeää, mutta tiedon soveltaminen käytäntöön tuntuu olevan heitä lähempänä kuin veteliläisillä (Kuvio 4). Toki jokainen sukupolvi on erilainen, mutta näitä seikkoja kannattaa miettiä pidettäessä nuorteniltoja Halsualla ja Vetelissä.

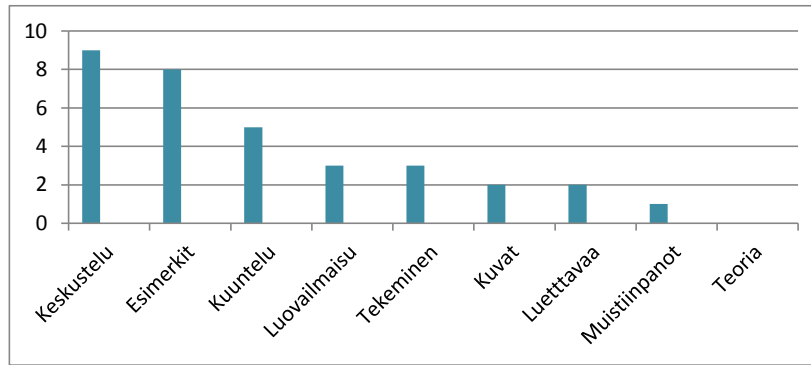
Kuvio 4 Oppimistavat: halsualaiset rippileiriläiset 2008 (N=16)

Uudet isokset haluavat rippikoululaisten tavoin kuunnella ja tehdä muistiinpanoja. Keskustelu on heille tosi vierasta, paljon enemmän he kuulevat esimerkkejä tai tekevät jotain konkreettista tai luovaa (Kuvio 5).

Kuvio 5 Oppimistavat: uudet isokset 2008 (N=10)

Vanhat isokset sitä vastoin keskustelevat kaikkein mieluiten, he alkavat muistuttaa jo nuoria aikuisia. He haluavat myös paljon esimerkkejä elävästä elämästä. Lukeminen ja muistiinpanojen tekeminen ei kiinnosta heitä (Kuvio 6).

Kuvio 6 Oppimistavat: vanhat isoset 2009 (N=11)

Yllättävää mielestäni oli, että kuvien tai muun katseltavan näkeminen ei saavuttanut kummankaan ryhmän suosiota. He oppivat siis kuulemastaan ja tekemästään enemmän kuin näkemästään.

3.1.5 Avokysymykset

Yleisiä syitä nuorteniltoihin lähtemiseen rippikoululaisilla olivat merkintöjen kerääminen, kavereiden näkeminen, pelailumahdollisuudet ja kahvitarjoilu. Useat tytöt olivat myös maininneet, että on kivaa tavata toisia uskovia nuoria ja kuulla lisää Jumalasta. Molemmille sukupuolille on kavereiden läsnäolo nuortenilloissa tärkeää. On siis joko tärkeää, että joku kaveri lähtee mukaan, tai sitten on jo seurakunnassa olemassa kaveripiiri. Halsualla tuntuu vastausten mukaan olevan aina hyvä ilmapiiri ja yhteishenki. Jos taas halsualaiset tulevat Veteliin nuorteniltoihin, kokevat he usein itsensä ulkopuolisiksi, koska valmiiden piirien sisälle on vaikea päästä. Vaikka nuoret muuten totesivat nuorteniltojen olevan vastaanottavaisia, avokysymyksistä paljastuu joidenkin nuorten kokema syrjintä.

Tytöt haluavat enemmän keskustella tärkeistä aiheista ja auttaa nuortenillan rakentamisessa. Heille on tärkeää, että aihe on mielenkiintoinen ja että touhutaan yhdessä jotakin. Tytöt ehdottivat, että tulisi järjestää erilaisia iltoja, esimerkkinä eräällä seiskaleirillä rakennetut alttarit. Pojille sen sijaan ei nuortenillan sanoman kuuleminen ole niinkään tärkeää. Pojat mainitsevat huonoissa puolissa, että on joskus ollut tylsää, ja parannusehdotukseksi he esittävät enemmän toimintaa. Pojille tuntuu siis kaikenlainen pelailu ja tekeminen olevan tärkeää viihtyvyyden takaamiseksi. Aina ei tietenkään voi aihekaan osua kohdalle. Eräs kirjoittaa: ”Joskus aihe ei ole mielenkiintoinen: nuorten pitää saada tietää maailmasta.” Olettaisin, että kirjoittajan mukaan on pysytty aiheen osalta tiukasti kirkon sisällä ja uskon asioissa, eikä puututtu maailmaan, jossa nuoret elävät. Toinen hälyttävä seikka oli, kun eräs tunnusti saaneensa osakseen fyysistä kiusaamista.

Hyvästä nuortenillasta nuorelle jää yleensä jotakin positiivista mieleen. Rippikoululaiset mainitsevat mm. Aittaniemen euroviisut, pingispelit nuortenillan vetäjiä vastaan, salapoliisitehtävän, esitykset, iltahartauksien tunnelma, lauluhetket, sekä nuorteniltojen aiheista kaste, Jumalan olemassaolo ja keskustelu ehtoollisesta. Eli vaikka kaste ja ehtoollinen olivat aiheista kysyttäessä hännänhuippuina, he kuitenkin muistavat parhaiten nämä nuortenillat.

Syksyllä rippikoululaisista isoskoulutukseen tulleiden nuorten mielestä nuortenillat ovat aina olleet hyviä, siellä on ollut yleensä hauskaa ja puhuttu tärkeistä asioista. Nuortenillasta saa uusia kavereita ja isokset toivovatkin, että halsualaiset ja veteliläiset oppisivat paremmin tuntemaan toisiaan. Osan mielestä on ollut hyvä ilmapiiri, mutta osa on kokenut, ettei väki nuortenillassa ole ollut vastaanottavaisista ja ”joskus ei oletta kiltisti vastaan”. Nuoret mainitsevat, että nuortenillassa liikkuu joskus ”epämääräistä porukkaa”, mikä ilmeisesti luo turvattomuutta. Uudet isokset haluaisivat enemmän tekemistä, ei vain kuuntelua ja lukemista. Nuortenil-

loista he muistavat oman rippileirin etukäteiskokoontumisen nuortenillan, jossa sai itse osallistua nuortenillan toteuttamiseen, yölentopallo-ottelun, tutustumisen uusiin ihmisiin, uudet leikit ja laulut sekä alttareiden teon.

Vanhojen isosten mielestä nuortenillassa on ollut hyvä ilmapiiri, saa tavata uskovia kavereita ja sinne tuo tarve kuulla Sanaa. Eräs kirjoittaa:

”Seurakunnassa on hyvä olla, koska sen ulkopuolella näen vain pelkkää paha”.

He mainitsevat hyvinä puolina kahvin ja pullan, mukavan ja asiallisen porukan ja mieleen ovat jääneet erityisesti pelit, leikit, kaverit, iltahartaudet, omalle kohdalle osuvat aiheet. Yksi muisti ”todella hyvän euroviisuesityksen Aittaniemessä” ja toiset saivat olla musiikkivastaavana tai muuten isosen roolissa nuortenilloissa. Vanhat isokset toivoisivat enemmän ryhmäytymistä, jotta uudetkin pääsisivät mukaan toimintaan, enemmän vapaa-aikaa viettää kavereiden kanssa, enemmän nuoria koskevia aiheita, sekä aiheita, jotka olisivat rippikouluikää vanhemmille tarkoitettuja. Yksi kirjoittaa:

”Riparilaisten jutut tuntuu liian yksinkertaisilta itselle.”

Vanhat isokset toivovat myös enemmän työskentelytapoja, kuten luovuutta ja ryhmätöitä, sekä rippikoululaisia varten lisää mukaansatempaavuutta.

3.2 Työntekijöiden vastauksia

Ensimmäisissä kysymyksissä kartoitin, millaisia ongelmia tai hankaluuksia työntekijät ovat kokeneet nuorteniltoja pitäessään tai valmistellessaan, sekä aiheen

valintaan vaikuttavia asioita. Pitäjät olivat kokeneet erilaisia hankaluuksia, mutta toisaalta ne näyttivät kuuluvan työhön.

”Oikean kielen löytäminen.”

”Toisinaan vaikeus on se, minkä ikäisille opetuksen suuntaa: rippikouluun menevälle vai jo pidempään nuorten toiminnassa mukana olleelle...”

”Puitteiden rakentaminen...”

”En koe niitä vaivana tai hankalana tai jotenkin ongelmallisina.”

Huomaan, että edellä mainituissa vastauksissa oikeastaan vain yhdessä mainitaan nuorten kanssa toimimisen vaikeudesta johtuva ongelma. ”Oikean kielen löytäminen” kuuluu juuri niihin asioihin, jotka vaikeutuvat maailmankuvan erilaisuuden takia. Puitteiden rakentaminen voi joskus myös liittyä tähän ongelmaan, joskaan en ole varma, tarkoittiko vastaaja tässä juuri sitä. Entä miten nuortenilta voi vastata samaan aikaan 15-vuotiaan ja 20-vuotiaan nuoren tarpeisiin? Tässä kysymyksessä tulee puolestaan vastaan nuorisolähtöisyys: Miten teen tästä illasta kaikille mieluisan, vai onko se edes mahdollista?

Seuraavassa kysymyksessä pyrin kartoittamaan nuortenillan aiheiden valintaa sekä valinnan perusteluja, sillä aihe on suuressa asemassa nuortenillassa viihtymisessä. Kaiken kaikkiaan aiheiden valinta koettiin helppona tai helpon ja vaikean välimaastona. Helpottavana ja jumalanpalveluselämää tukevana seikkana koettiin kirkkovuoden tekstien liittäminen nuortenillan aiheisiin. Toisaalta joskus työntekijät saattavat valita aiheen, joka on ajankohtainen tai nuorien aloitteesta lähtenyt. Annoin työntekijöille vielä valittavaksi joidenkin aihealueiden tärkeysjärjestykseen laittamisen. Nämä olivat samat kuin nuorten kysymyksissä: Usko, Raamattu, seurakunta, kirkko, oma elämä ja yhteiskunta. Tärkeimpiä olivat selvästi usko, Raamattu ja oma elämä. Kirkko ei ollut tärkein, mutta ei myöskään vähiten tärkein, vaan vähiten käsittelyarvoa annettiin yhteiskunnalle. Näinhän

myös nuoret vastasivat, joskin he pitivät yhteiskunnallisten asioiden käsittelemistä tärkeämpänä kuin Kirkko-osion aiheita.

Seuraavat kysymykset koskivat aiheiden käsittelytapoja ja nuorteniltojen perinteisiä runkoja, sekä nuorteniltoja varten laadittuja linjauksia. Seuraavassa suoria lainauksia käsittelytapa-kysymyksestä:

"Musiikki, keskustelu, puhe. Joskus jotain draamoja..."

"Puhuminen, keskusteleminen, tehtävät yksin ja ryhmässä, kisailut, pelit, leikit."

"Musiikki, keskustelua, kyselytuokioita, ryhmätöitä."

"Ryhmät, opetus, powerpoint."

Kokosin työntekijöiden vastauksista niin sanotusti yleispätevän Vetelissä ja Halsualla käytössä olleen nuortenillan kaavan. Yleistettävyyttä oli helppoa, sillä kaikkien vastauksissa oli kaava suunnilleen samanlainen: Lauluja, (rukous, alkuhartaus,) opetusosa, soveltava osa: nuoret työstävät tavalla tai toisella edellä kuultua, (muutama laulu, rukous,) tarjoilua, vapaata yhdessäoloa, iltahartaus lauluineen ja rukouksineen. Nuorteniltojen tärkeintä tavoitetta kysyttäessä olivat työntekijät täysin yksimielisiä siitä, että tavoite vastaa koko seurakuntatyön yleistavoitetta. Tässä esimerkkivastauksia:

"Uskon syntyminen."

"Saada nuoret Jumalan sanan kuuloon, eli opettaa Raamatun sanomaa Jeesuksesta."

"Tarjota sanan ravintoa ja seurakuntayhteyttä, jotta nuoret voisivat kasvaa uskossa Jlaan ja kulkea kohti iankaikkista elämää."

"Koota nuoria Jumalan Sanan ääreen, synnyttää ja vahvistaa uskoa. Se on srk:n nuorisotyön ydintehtävä."

Seuraavaksi kysyin vielä Vetelin ja Halsuan seurakuntien linjauksia nuorteniltoja koskien. Vastaukset painottivat ennen kaikkea Raamatun opettamista nuortenilloissa, kuten edellisten kysymysten vastauksistakin näkee. Yhdessä vastauksessa lisäksi painotettiin perinteistä kristinuskoa, yhdessä nuorteniltojen

sovittujen vetovastuiden tiedossa oloa, sekä yhdessä mahdollisen sopivan toiminnan käyttämistä nuorteniltojen apuna.

4 SOVELLUS ELI PITÄMÄNI NUORTENILLAT

Tässä luvussa kokoan vielä yhteen kartoituksen tuloksia, sekä esittelen lyhyesti tuloksien pohjalta pitämäni nuortenillat.

4.1 Mitä voitaisiin tehdä enemmän nuorisolähtöisyyden toteutumiseksi?

Kartoittavan tutkimuksen pohjalta minulle selvisi, että nuorteniltojen tilanne Vetelin ja Halsuan seurakunnissa on varsin hyvä. Huonon palautteen määrä avoimissa kysymyksissä oli pieni ja lisäksi vaikutti siltä, että nuorten tärkeänä pitämät asiat myötäilevät työntekijöiden mielestä tärkeitä aihealueita. Työntekijöillä oli selkeä ajatus siitä, miksi nuorteniltoja pidetään, enemmän heitä askarruttivat miten niitä voisi pitää. Sain selville muutamia asioita, joissa voitaisiin kehittyä, joten tuon ne tässä työntekijöiden avuksi esille.

Nuortenillat eivät olleet nuorten mielestä heitä koskettavia. Voisi siis sanoa, ettei joissakin nuorissa tunnu miltään se, mitä nuortenillassa puhutaan tai he eivät ole kokeneet aiheen osuvan omalle kohdalle. Siksi on tärkeää kuulla nuoria itseään näissä asioissa, ottaa isosia tai rippikoulun käyneitä nuoria mukaan suunnittelemaan nuorteniltoja ja toteuttamaan niitä. Vanhempien nuorten kokemus ja innostus kannattaa ottaa talteen muistaen kuitenkin, että heidän itsensäkin pitää saada levätä ja vain osallistua yleisönä. Vanhoilla nuorilla on tosillensa myös paljon annettavaa. Isosten ei siis pidä ottaa koko vastuuta nuortenillan järjestämisestä, vaan pieni osa siitä. Opetuksen pitäisi sisältää aineksia, jossa rippikoululaiset otetaan huomioon, mutta sen pitäisi myös tarjota ”kiinteää ruokaa” vanhoille nuorille.

Osa nuorista ei ole kokenut itseään hyvin vastaanotetuksi nuortenillassa ja erityisesti veteliläisten ja halsualaisten välillä tuntuu olevan kuilu, joka estää kanssakäymisen tasapuolisesti kaikkien kanssa. Onneksi vain yksi nuori sanoi suoraan tulleen kiusatuksi nuortenilloissa, mutta muutaman muun paperissa huomasi merkkejä syrjinnästä. Ihanteellista olisi, että paikalla oleva aikuinen voisi huomioda jokaisen nuoren sen illan aikana, kun he siellä ovat. Jos nuoria on niin paljon, ettei tähän tunnu olevan mahdollisuutta voidaan kysyä onko liian vähän työntekijöitä tai voisiko isosia tai nuoria aikuisia ottaa mukaan nuortenillan valvojiksi.

Nuoria kiinnostavia aiheita on paljon. Kaiken kaikkiaan nuorten mielestä nuortenilloissa tulee käsitellä lähinnä Raamattuun ja uskoon liittyviä aiheita, mutta kuten tuloksista voi lukea, myös heidän omaan elämäänsä liittyvät aiheet olisivat tärkeitä käsitellä. Nuorten osalta toivottiin myös nuorten oman maailman parempaa huomioimista sanoman lomassa. Rippikoulusuunnitelma 2001 tarjoaa hyvät neuvot kolmen korin avulla: Jokaisessa nuortenillassa voi käsitellä uskonelämää, linkittää sen nuorten omaan elämään ja lopuksi hartaus huolehtii jumalanpalveluselämään ja rukoukseen nojautumisen. Oppimistyyli vaihtelivat todella paljon, ja olivat myös ristiriidassa toistensa kanssa. Jokaisessa nuortenillassa kannattaa siis käyttää erilaisia työskentelymuotoja, jotta mahdollisimman moni voi sen ymmärtää.

Työntekijöiden kokemia haasteita olivat oikeanlaisen oppimisympäristön luominen ja puhuminen nuorille heidän ”omalla kielellään”, eli tavalla, jonka nuoret ymmärtävät. Nuorten kielen oppii nuoria kuuntelemalla ja heidän kanssaan keskustellen. Tärkeintä on muistaa, ettei puhu liian vaikeasti eikä toisaalta kuin lapselle. Nuorille riittää ihan tavallinen puhe, sen ei tarvitse olla täynnä erikoisia sanoja, mutta työntekijän ei myöskään tarvitse tavata lauseita.

4.2 Esimerkkinuortenillat: Päiväkirja

Seuraavassa kerron, millaisia nuorteniltoja toteutin Vetelin ja Halsuan seurakunnissa ja millaisia tuloksia niistä sain. Jokaisen nuortenillan alla on lyhyt kuvaus sen suunnittelusta, itsearviointi toteutuksesta, sekä nuorilta välittömästi kerätty palaute. Nuorteniltojen aiheet ja käsittelytavat pyrin poimimaan kartoituksesta ja näin saattamaan heti käytäntöön sen mitä olin tutkinut.

4.2.1 Vanhempien kunnioittaminen

Suunnittelu: Suunnitteluvaiheessa pyrin ottamaan huomioon nuorten elämäntilanteen suhteessa vanhempiinsa. Lähdin siis tekemään nuorteniltaa nuorisolähtöisesti. Raamatun ja kristillisen sanoman esillä pitäminen on myös tärkeää, joten otin avuksi Raamatun ja Lutherin Ison Katekismuksen. Niistä poimin väittämiä vanhempien kunnioittamisesta. Yritin keksiä niistä nuorille sopivan haasteellisia, jotta nuortenilta tuntuisi juuri heille suunnatulta. Lisäksi painotin lämmittelyn tärkeyttä. Siihen otin ryhmäpohdinnan, jonka tarkoitus oli saada kaikki mukaan ja antaa jokaiselle mahdollisuus sanoa mielipiteensä. Loppuun halusin saada nuoret ymmärtämään, miksi vanhemmat haluavat heiltä niitä asioita kuin haluavat. (Vanhemmat-nuortenillan suunnitelma, LIITE 3)

Itsearviointi: Aivan ensimmäinen alusta loppuun asti pitämäni nuortenilta: täytyy myöntää, että jännitti. Kun menin pitämään nuorteniltaa, unohdin ensimmäisenä pitää alkurukouksen, jonka olin ajatellut pitää. Muutenkin tuntui, että höpötin ihan mitä sattuu ja olin sekaisin kaikkien papereideni kanssa. Kaikista tästä itsekritiikistä huolimatta nuortenilta onnistui ihan hyvin. Jaoin ryhmät niin, että jokaisessa ryhmässä oli sekä vanhempia että nuorempia henkilöitä. Pyrin myös siihen, etteivät kaikki veteliläiset olisi samassa ryhmässä, vaan pääsisivät tekemisiin

halsualaisten kanssa. Nuortenilta kulki niin, että ensin oli noin tunnin mittainen opetus, sen jälkeen kahvitarjoilu, vähän myöhemmin iltahartaus ja loppuaika vapaata olemista. Koko opetuksen ajan työskenneltiin ryhmissä, joten kenenkään ei tarvinnut olla yksin. Huomasin, kuinka vaikeaa on saada sanottavansa sanottua ja samalla tarkkailla koko ajan ryhmän ilmapiiriä ja jaksamista. Mielestäni ilmapiiri pysyi kuitenkin hyvänä. Nuorten jaksamiseen ja viihtymiseen vaikutti mielestäni paljon se, että pyrin käyttämään opetuksessa huumoria ja jopa nolaamaan itseni. Tunnelma oli näin rento. Harva kuitenkin uskalsi sanoa omaa mielipidettään, joten minun pitää seuraavalla kerralla paremmin satsata turvallisen ilmapiirin luomiseen.

Palaute: Nuorteniltaan osallistui 20 henkilöä, joista rippikoululaisia oli 12 ja konfirmoituja 8. Yleisesti ottaen nuortenilta koettiin helposti ymmärrettäväksi ja lähes kaikkien mielestä sitä oli helppo seurata. Rippikoululaisten mielestä siinä kuitenkin oli vähemmän sanomaa kuin konfirmoitujen mielestä. Kumpikaan ryhmistä ei kokenut, että se olisi täysin heitä varten suunniteltu. Konfirmoitujen mielestä ilta oli mielenkiintoinen, kun taas rippikoululaisilla tämä jakoi mielipiteitä. Kaikki tunsivat kuitenkin olonsa hyvin vastaanotetuiksi ja enemmistön mielestä illassa oli viihtyisää. Rippikoululaisten avokysymyksistä huomaa, että nuortenillassa oli hyvä olla ja oli mukavaa ”tehdä jotain uskonnolliseen liittyvää”, oli mielenkiintoista, joskin joidenkin mielestä tylsää, kun oli sattunut huono ryhmä. Konfirmoitujen mielestä oli varsin onnistunut ilta kaikin puolin, oli rento ilmapiiri, hyvä henki, sai uusia kavereita ja oli kivaa porukkaa. Palautteesta päätelin, että tämä oli konfirmoiduille nuorille sopiva ilta, josta varmasti myös rippikoululaisille jäi jotain mieleen, vaikka he olisivatkin tulleet nuorteniltaan vain hakemaan merkinnän. (Nuortenillan palautelappu, LIITE 6)

4.2.2 Jumalan olemassaolo

Suunnittelu: Halusin tällä kertaa panostaa edellistä enemmän lämmittelyyn ja turvallisuuden tuntemiseen. Päätin antaa ryhmille kysymykset suoraan paperilla, jotta niitä olisi helpompi hahmottaa. Ryhmien jaossa päätin noudattaa jälleen samaa periaatetta, eli halsualaiset ja veteliläiset, konfirmoidut ja konfirmoimattomat sekaisin, jos vain mahdollista. Huomasin isosten mukaan ottamisen helpottavan suunnittelua valtavasti. Lisäksi vastuun ottaminen ja itse suunnitteluun mukaan pääseminen oli yksi seikka, jota isoiset kyselyissä toivoivat. Otin mukaan kuitenkin vanhempia isosia, ettei juuri koulutuksessa aloittaneille olisi tullut liian suuria paineita heti alkuun. Lisäksi pyysin mukaan yhden selkeästi vanhemmat isosen ja papin, jotta todistuksista saataisiin monipuolisia. Täytyy myöntää, että oli vaikeaa saada isosia mukaan. Osa pelkäsi, ettei keksisi mitään sanottavaa ja osa oli jo kuu-kautta ennen varannut kyseiselle illalle menoa. Luulen, että sana ”todistuspuhe” pelotti, vaikkei puheen tarvinnut olla normaalin iltahartauden puhetta kummoisempi. Tavoitteena oli, että todistusten kautta nuori voisi alkaa ymmärtää ja pohdita omaa suhdettaan Jumalaan ja kirkon uskoon. Tarkoituksena siis ei ollut tyrmätä nuorten ehkä epäilevää kantaa, vaan pääasiassa saada heidät ajattelemaan. Todellisen elämän esimerkit myös purevat paremmin kuin pinnalliset kaunopuheet. Nuorille vertaistuki ja tieto normaalista ovat tärkeitä. Tarkoitukseni oli siis myös osoittaa nuorille, etteivät he kamppaile yksin näiden kysymysten kanssa. (Jumalan olemassaolo-nuortenillan suunnitelma, LIITE 4)

Itsearviointi: Vaikka olin päättänyt panostaa lämmittelyyn, oli se juuri tässä nuortenillassa erityisen haastavaa. Tämä siksi, että kaikki rippikoululaiset olivat paikalla noutamassa rippiraamattujaan ja nuoria oli parhaimmillaan melkein 50 henkeä. Lämmittely siis jäi hyvin lyhyeksi tervetulotoivotukseksi enkä muistanut taaskaan alkurukousta. Nuoria oli paljon ja ryhmiä oli monta, joten oli haastavaa

saada tilanne intiimiksi ja jokaista henkilökohtaisesti koskevaksi. Jaoin ryhmän edellisen mallin mukaisesti, ensin isokset ja sitten ”heille” rippikoululaiset. Tehtävän jälkeen kysyin isosilta, miltä tuntui tämä systeemi. Heidän mielestään se oli sikäli hyvä, etteivät rippikoululaiset olisi yksinään saaneet aikaiseksi vastauksia, mutta toisaalta isosille tuli vähän ryhmänohjaajaolo. Niinpä päätin, että seuraavalla kerralla jaan ensin riparilaiset ryhmiin ja vasta sen jälkeen jaan ”heille” isokset, jos se auttaisi ryhmää muodostumaan rippikoululaisten eikä isosten ympärille. Mielestäni ei kuitenkaan ole tärkeintä saada jokaista rippikoululaista osallistumaan täysin, kunhan heillä on mukavaa ja saavat tuntea itsensä tärkeiksi ja huomioonotetuiksi. Oli hankala pitää koko ryhmä kasassa koko ajan ja samalla tehdä jotain toiminnallista ja näin tunsin oman toimintani monta kertaa liian tiukaksi, mutta silti tiesin rajojen olevan ehdottoman tärkeät. Keskitietä on joskus hankala löytää ja näin ison ryhmän kanssa toimiessa erityisen hankalaa. Muuten koin nuortenillan menneen ihan hyvin.

Palaute: Tähän nuorteniltan osallistui 40 henkeä, joista 36 oli rippikoululaisia ja 4 konfirmoituja. Rippikoululaisten välillä mielipiteet jakaantuivat aika lailla tasan. Osan mielestä nuortenilta oli liian pitkä, siellä oli tylsää, joku oli yksin. Suurimman osan mielestä nuortenillassa oli kuitenkin mielenkiintoista, hyviä puheita, mukavaa kuunneltavaa, ajatukset eivät karanneet, oli kavereit ja samanikäisiä nuoria, sai kuulla sanomaa, ajatuksia heräsi, oli mukava pohtia kysymyksiä ja yksi kertoi jopa oman uskonsa vahvistuneen. Konfirmoitujen mielestä ohjelma oli hyvä ja järjestelmällinen, ilta piristi ja oli hyvä kuulla Jumalasta, mutta iltahartaudessa olisi pitänyt olla pidempi hiljaisuus. Tässä nuortenillassa huomasin yksin ohjaamisen vaikeuden: ei voi huomata sitä, joka jää yksin. (Nuortenillan palautelappu, LIITE 6)

4.2.3 Stefanos ja uskon huolettomuus

Suunnittelu: Kaksi edellistä nuorteniltaa suunnittelin sillä periaatteella, että niiden aihe on kyselyitteni mukaan nuoria kiinnostava ja työskentelytapa toiminnallinen ja nuoria toisiinsa tutustuttava ja vastaanottavaisuutta lisäävä. Tätä nuorteniltaa lähden suunnittelemaan sillä periaatteella, että valitsen vähemmän kivan aiheen, mutta pyrin käsittelemään sitä mielenkiintoisella ja hausalla tavalla. Totta kai muussa toiminnassa pyrin edelleen ottamaan tutkimusongelmat huomioon. Päättin kertoa tarinan Stefanoksesta ja koska monessa varsinkin poikien esittämässä palautteessa toivottiin nuorteniltaan enemmän huumoria, päätin kuvittaa tarinani Disneyn lastenelokuvien hahmoilla. Perustelen tätä sillä, että koska ei voida tietää oikeasti, minkä näköisiä raamatun henkilöt olivat, voin yhtä hyvin esittää heidät tuttujen hahmojen kautta. Näin vähemmän tuttu raamatun henkilö tulee ihan uutena kautta tutuksi nuorille. (Stefanos-nuortenillan suunnitelma, LIITE 5)

Itsearviointi: Mielestäni nuortenilta meni hyvin. Alkuun sain toteutettua lämmitte- lyn ihan vain rukouksella ja sitten nuoret saivat valita kuvistani ketä hahmoa muistuttavat. Olisin kuitenkin voinut kysyä jokaiselta erikseen ”kuka ja miksi” sen sijaan, että otin vain muutaman esimerkin. Jokainen pääsi kuitenkin esille fiilis- kierroksella, kun kysyin jokaiselta mitä heille kuuluu. Useat vastasivat ”ihan hy- vää”, mutta sillä ei ole väliä: mielestäni tärkeämpää on se, että nuoret tunsivat it- sensä huomioonotetuiksi. Itse opetuksessa olisin voinut tehdä kuitenkin joitakin asioita toisin. Sanoin nuorille kertovani tarinan, mutta en oikeastaan kertonut- kaan. Suurin osa ajasta meni kulttuurisen ja poliittisen ja uskonnollisen tilanteen selittämiseen, koska muuten Stefanoksen kohtaloa on vaikea ymmärtää. Olin kui- tenkin mielissäni, että minulla oli kuvat myös tuohon historia-osuuteen, jotta nuo- rilla oli jotain katseltavaa, eikä selittäminen tuntunut ehkä niin tylsältä. Sain nuo- risotyöntekijältä suoran palautteen, että katsojien oli ehkä hankala hahmottaa, ketä

kuvat esittivät, joten se minun olisi pitänyt sanoa paremmin. Opetuksen jälkeen jaoin nuoret ryhmiin, joista tuli mielestäni aika tasaväkiset. He saivat tehtäväkseen vastata kahteen kysymyksiin uskon huolettomuudesta ja nykypäivän ”marttyyrikuolemista”. Tässä nuoret pääsivät ajattelemaan Stefanoksen tapaista oman elämänsä kantilta. Mikäli keskustelussa tuli esille jotain vaikeita asioita, ja niin kuin tulikin, niihin etsittiin yhdessä ratkaisut. En siis jättänyt nuoria omien arvailuidensa varaan. Mielestäni menettelin tässä viisaasti. Hartaudessa käytin jälleen elävän elämän esimerkkiä ja soitin nuorten musiikkia tässäkin ajatellen nuorten viihtyvyyttä.

Palaute: Tähän iltaan osallistui 20 henkeä, joista rippikoululaisia oli 9 ja konfirmoituja 11. Suurimman osan mielestä nuortenillassa oli hyvä olla, oli sopivan pituinen opetus ja monipuolista toimintaa. Joidenkin mielestä opetusta oli vaikea seurata, varmasti johtuen käyttämästäni kuvista, joita en varmaan selittänyt kunnolla. Parin vanhan isosen mielestä nuortenilta ei herättänyt uusia ajatuksia ja ilta ei ollut aivan heille suunnattu. Tämän nuortenillan yksi tavoite oli kokeilla, voisiko ns. tylsästä aiheesta saada aikaiseksi mielenkiintoisen nuortenillan käyttämällä sopivaa käsittelytapaa. Kaikesta päätellen nuortenilta oli onnistunut, sillä negatiivista palautetta ei ollut kuin muutamassa paperissa. (Nuortenillan palautelappu, LIITE 6)

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tässä työssä tunsin nuortuvani. Teoriaa kirjoittaessa palasin takaisin nuoruuden ihanuuteen ja kamaluuteen ja löysin omasta nuoruudestani paljon siitä, mitä nyt kirjoitin ylös. Myös nuorten vastaukset avokysymyksissä tuntuvat jotenkin tutuilta. Toivon tämän työn vastaavaan siihen haasteeseen, jonka sille annoin, että ikäerosta huolimatta työntekijä pystyisi pitämään nuorisolähtöisiä nuorteniltoja. Useat työni tulokset voi myös soveltaa muuhun nuorten toimintaa, isoskoulutukseen, rippikouluun ja vaikka sählyturnaukseen. Vaikka Vetelin ja Halsuan seurakunnissa on pidetty hyviä nuorteniltoja, toivon tämän työn tulosten toimivan myös ideoina uutta luodessa tai hyvää vanhaa käyttäessä.

Nuoret haluavat, että on paljon kaikkea. Se saattaa johtua siitä, että nykymaailmassa ihmisille ei tunnu riittävän mikään. Samoin nuortenillassa pitää olla kavereita, pullaa ja kahvia, musiikkia, opetuksen kuuntelemista ja pohtimista, mutta myös jotain tekemistä ja yhdessä nauramista. Pojat nimenomaan kaipaavat tekemistä käsillään, kun taas tytöt haluavat myös jonkin nurkan minne mennä kuiskuttelemaan. Isokset kaipaavat uskonasioista puhumista, keikalle lähtemisen suunnittelemista ja vastuunottamista. Sellainen on nuorisolähtöinen nuortenilta: jokaiselle jotakin. Ja koska jokaiselle pyritään antamaan jotakin, ei kenellekään voi antaa paljoa. Tai ainakin siltä työntekijästä tuntuu. Onneksi Jumala voi antaa vähässäkin paljon enemmän kuin me.

Työni otsikko: Vain muutaman riparimerkinnän tähden? kuvastaa myös sitä ongelmaa, jonka sekä työntekijät, että nuoret havaitsevat. Keille nuortenillat oikeastaan on suunnattu? Rippikoululaisille? Rippikoulun käyneille yseille ja opiskeleville nuorille? Yläkoululaisille? Niille, joita kiinnostaa kuulla Sanaa? Vai niille, jotka vasta etsivät paikkaansa yhteiskunnassa ja ehkä seurakunnassa? Niille, jotka käyvät joka viikonloppu nuortenillassa ja ovat jo osa ”me seurakuntanuoret-

sisäpiiriä? Vai niille, jotka haluavat käydä silloin tällöin ja eivät ehkä pääsekään sisälle piiriin? Onko nuortenillassa tilaa etsijöille? Vai lannistaako toisten nuorten vahva usko epäilijän etsimisen? Käykö nuortenillassa monenlaista sakkia, miten myös tuo ”epämääräinen porukka” saataisiin Sanan kuuloon?

Paljon puhutaan nykyään aiheesta ”Rippikoulu kaikille” ja käsitellään oppimisvaikeuksia. Entä miten olisi, jos alettaisiin puhua aiheesta ”Nuorten toiminta” kaikille? Seurakunnassa on usein helppo ajatella siten, että pidetään nuortenillat rippikoululaisille, kun niitä siellä eniten käy. Näin ollen rippikouluikä nuoremmat ja vanhemmat nuoret eivät ehkä koe olevansa paikallaan nuortenillassa. Isot kyllä viihtyvät nuortenilloissa oman aikansa, mutta entä ne rippikoulun käyneet nuoret, jotka eivät heti leirin jälkeen jääneetkään aktiivisesti toimintaan mukaan? Miten estää sisäpiirien kehittyminen nuorten toiminnassa? Kehittämistyöni kautta selvinneet ongelmat ovat suurin osa ratkaistavissa, mutta nämä kysymykset vaativat enemmän kuin voin tässä työssä antaa. Mielestäni nuortenilta tulee olla avoin kaikille, jotka sinne haluavat tulla. Kun nuoret aikuistuessaan alkavat kokea itsensä vanhoiksi nuortenillassa, heille tulee tarjota silta nuorisotyöstä seurakunnan muuhun elämään: Jumalanpalvelukseen, lähetykseen, diakoniaan ja aikuistyöhön tai aikuiseksi vastuunkantajaksi nuorten ja varhaisnuorten toimintaan. Siinä on myös nuorisolähtöisyyttä: vastataan nuorten tarpeisiin.

Tämä tutkimus koski vain ja ainoastaan nuorteniltoja, mutta hyvin mielenkiintoista olisi myös tutkia, mitä toimintaa nuoret ylipäättään haluavat. Viime aikoina on työntekijöiden kesken huomattu, etteivät nuoret enää lähde bändikeikoille samoin kuin ennen. Toisaalta rippileireillä toteutetut diakoniapäivät saavat nuoret ihastuksiin! Jatkotutkimukselle on siis sijaa: Mitä nuoret haluaisivat seurakunnissa tehdä?

6 POHDINTA

Mielestäni kyselyistä saamani tutkimusaineiston luotettavuus on korkea, koska rippikoululaiset vastasivat kyselyyn oppimistilanteessa ja heidän täytyi siis keskittyä asiaan. Isoiset vastasivat kyselyyn isoskoulutuksessa, joten tilanne saatiin rauhalliseksi. Kuitenkin vastauksissa näkyy joitakin erehdyksen, huonon keskittymisen tai huonojen ohjeiden aiheuttamia virheitä. Esimerkiksi johonkin monivalintakysymykseen on nuori saattanut vastata vaihtoehtojen ulkopuolelta tai jättänyt vastaamatta ollenkaan. Tämä olisi ollut tarkistettavissa kyselyä palautettaessa, mutta halusin välttää rippikoululaisten turhaa odottelua vastaamisen jälkeen. Pyrin myös siihen, etten lukisi heidän vastauksiaan heidän nähtensä, koska mielestäni se olisi ollut heille kiusallista. Teetin kyselyn yleensä oppitunnin päätteeksi rippileirillä, jottei rippikouluopettajan aikaa olisi kulunut tähän. Olisi kuitenkin ollut parempi pitää kysely tunnin aluksi, niin heillä ei olisi ollut kiire pois.

Uusien isosten kanssa annoin huonon tehtävänannon ensimmäiseen kysymykseen, joten he valitsivat siihen useamman kuin yhden seikan seurakunnan tärkeimmäksi tehtäväksi. Vanhat isokset olivat tarkkaavaisia ja halusivat tietää, koskiko kysely pelkästään nuorteniltoja vai vain kaikkea nuorten toimintaa. Yritin selittää, että nyt vain nuorteniltoja, mutta yritän sitten tehdä johtopäätöksiä koskien koko nuorten toimintaa, mutta tässäkin saattoi tulla virheitä epäselvän tehtävänannon takia. Koskettavuuden ovat nuoret ehkä ymmärtäneet siten, että nuorten illassa pitää tulla tippa linssiin, että se on koskettava, vaikka yritin parhaani mukaan selvittää koskettava-sanana merkitystä tämän työn kannalta.

Työntekijöiden vastauksien saaminen oli työn kannalta hyvin oleellista, jotta voisin ymmärtää myös työntekijöiden näkökulmaa. He vastasivat lomakkeeseen

huolellisesti ja harkiten. Työntekijöille esitetyssä lomakkeessa kysymykset olivat yksinkertaisempia kuin nuorille osoitetussa, joten uskon heidän myös ymmärtäneen kysymykset oikein. Kaikenkaikkiaan en epäile työntekijöiden vastauksien luotettavuutta lainkaan.

Mielestäni kehittämishankkeeni onnistui pääosin hyvin. Kysymyslomakkeet ja niiden pohjalta tehdyt päätelmät olivat arvokkaita. Sen sijaan sovellusosa ei saavuttanut suuria tuloksia, varmaankin sen takia, etten paljon pystynyt parantamaan siitä, mikä nuorten iltojen taso jo oli kyseisissä seurakunnissa. Vaikka mitään suurta ja mullistavaa en saanutkaan selville, tämä tutkimus toivottavasti toimii ohjeena seurakuntien nuorteniltojen mahdolliseen päivittämiseen. Vetelin ja Halsuan kaltaisten pienten seurakuntien on mahdollista saada hankkeesta virikkeitä muuhunkin nuorten toimintaan kuin perinteisiin nuorteniltoihin. Opetusmenetelmistä kertovat osuudet voivat toimia apuna myös isoskoulutustoiminnassa.

LÄHTEET

Aalberg, V. & Siimes, M.A. 2007. Lapsesta aikuiseksi – Nuoren kypsyminen naiseksi tai mieheksi. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Nemo.

Aspinen, M. & Kovalainen, S. & Määttä, P. & Paananen, T. & Tuominen, H. 2005. Risteys – materiaalia nuorteniltoihin. Helsinki: Nuorten keskus.

Heino, I. & Kuusi, R. 2006. Erilainen samanlainen rippikoululainen. Teoksessa R. Kuusi & J. Porkka (toim.) Yhtä paljon kaikille ei ole yhtä paljon kaikille – Erilaiset oppijat rippikoulussa. Helsinki: Kirkkohallitus. 10–19.

Hirsjärvi, S. & Remes, P. & Sajavaara, P. 1997. Tutki ja kirjoita. 3. painos. Helsinki: Kirjayhtymä Oy.

Häyrinen, T. & Iivanainen, M. & Voutilainen A. 1998. Erilaisen oppijan vaikeudet, niiden syyt ja yleisyys. Teoksessa K. Strandén (toim.) Ei tyhmä vaan erilainen oppija. Jyväskylä: Stakes. 11–15.

Lonka, K. 2000. Jokainen meistä on erilainen oppija – siksi uudet oppimismenetelmät toimivat! Teoksessa A-M. Hintikka (toim.) Erilaisesta oppijasta erinomaiseksi oppijaksi – Kokemuksia erilaisesta opettamisesta ja erilaisesta oppimisesta. Jyväskylä: Helsingin seudun erilaiset oppijat ry Hero. 26–37.

Peltomaa, K. 1998. Tuloksiin koulun, kodin ja asiantuntijan yhteistyöllä. Teoksessa K. Strandén (toim.) Ei tyhmä vaan erilainen oppija. Jyväskylä: Stakes. 71–74.

Repo, H. 2002. Oppiminen rippikoulussa. Teoksessa Rippikouluopas 2. Helsinki: Kirkkohallitus. 62–68.

Rippikoulusuunnitelma 2001. Kirkkohallitus. Www-dokumentti. Saatavissa: www.evli.fi/kkh/to/kkn/rippikoulu/rpksuunnitelma2001.htm. Luettu: 8.8.2010.

Vuorinen, I. 1993. Tuhat tapaa opettaa. 5. painos 1998. Tampere: Resurssi.

Vuorinen, R. 1997. Minän synty ja kehitys. Porvoo: WSOY.

LIITTEET

Liite 1: Kyselylomake rippikoululaisille ja isosille

Liite 2: Kyselylomake työntekijöille

Liite 3: Vanhemmat- nuortenillan suunnitelma

Liite 4: Jumalan olemassaolo-nuortenillan suunnitelma

Liite 5: Stefanos-nuortenillan suunnitelma

Liite 6: Nuortenillan palautelappu

Kyselylomake Halsuan ja Vetelin seurakuntien rippikoululaisille ja isosille vuosina 2008–2009

Olen ☐tyttö ☐poika

Olen ☐Vetelistä ☐Halsualta

Olen ☐kesän 2008 rippileiriläinen/ ☐syksyllä 2008 isoiskoulutuksessa aloittanut
☐kesän 2009 rippileiriläinen/ ☐syksyllä 2009 isoiskoulutuksessa aloittanut

1. Mikä seuraavista on mielestäsi seurakunnan keskeisin tehtävä?

- ☐ vähäosaisten (kuten köyhien, sorrettujen, syrjäytyneiden ym.) auttaminen
- ☐ evankeliumin levittäminen (lähetystyö)
- ☐ kirkollisten toimitusten (esim. kaste, avioliittoon vihkiminen, hautaan siunaaminen, jumalanpalvelus) järjestäminen
- ☐ kristillisen kasvatuksen antaminen esim. rippikoulun kautta
- ☐ tuen antaminen elämän vaikeina hetkinä (sielunhoito)

2. Millaisina olet kokenut seurakuntien nuortenillat? Ympyröi mielestäsi sopiva vaihtoehto. (1=ei koskaan, 2=harvoin, 3=joskus, 4=aina)

vastaanottavainen	1	2	3	4
hyödyllinen	1	2	3	4
mielenkiintoinen	1	2	3	4
koskettava	1	2	3	4
mukaansatempaava	1	2	3	4
osallistava	1	2	3	4
luotaantyöntävä	1	2	3	4
syrjivä	1	2	3	4
hyödytön	1	2	3	4
vaikeasti ymmärrettävä	1	2	3	4
muu, mikä? _____	1	2	3	4

Mitkä asiat mielestäsi vaikuttavat ja kuinka paljon nuortenillan ilmapiiriin? (1= ei vaikuta, 2= vaikuttaa vain vähän, 3= vaikuttaa jonkin verran, 4=vaikuttaa paljon)

nuortenillan pitäjä	1	2	3	4
nuorteniltaan osallistuvat nuoret	1	2	3	4
nuortenillan aihe	1	2	3	4
nuortenillan väkimäärä	1	2	3	4
nuortenillan vastaanottavaisuus	1	2	3	4
nuortenillan musiikki	1	2	3	4
nuortenillan aiheen käsittelytapa	1	2	3	4
muu, mikä? _____	1	2	3	4

3. Kuinka merkityksellisinä pidät seuraavien aiheiden käsittelemistä nuortenilloissa? Ympyröi mielestäsi sopivin vaihtoehto. (1=ei lainkaan merkityksellinen, 2=vain vähän merkityksellinen, 3= jonkin verran merkityksellinen, 4=todella merkityksellinen)

A. Usko

uskonelämän hoitaminen	1	2	3	4
Jumalan olemassaolo	1	2	3	4
kaste	1	2	3	4
ehtoollinen	1	2	3	4
ihmeet/ johdatus	1	2	3	4
syntien anteeksianto	1	2	3	4
pelastuminen	1	2	3	4

B. Raamattu

Raamatun henkilöt	1	2	3	4
maailman luominen	1	2	3	4
mikä on syntiä?	1	2	3	4
Raamatun erilaiset tulkinnat	1	2	3	4
Raamatun syntyhistoria	1	2	3	4
maailmanloppu	1	2	3	4

(1=ei lainkaan merkityksellinen, 2=vain vähän merkityksellinen, 3= jonkin verran merkityksellinen, 4=todella merkityksellinen)

C. Kirkko

lähetystyö/diakonia	1	2	3	4
seurakunta/seurakuntayhteys	1	2	3	4
eri kristilliset kirkkokunnat	1	2	3	4
jumalanpalvelus	1	2	3	4
kirkon hallinto	1	2	3	4

D. Elämä

elämä uskovana nuorena	1	2	3	4
vanhempien kunnioittaminen	1	2	3	4
omatunto	1	2	3	4
rakkaus/ihmissuhteet/ystävät	1	2	3	4
seksi/seurustelu	1	2	3	4
kuolema	1	2	3	4
vaikeuksien kestäminen	1	2	3	4
avioliitto/avoliitto	1	2	3	4
opiskelu/työ	1	2	3	4
yksinäisyys	1	2	3	4

E. Yhteiskunta

alkoholi, huumeet ja muut päihteet	1	2	3	4
suhtautuminen toisten uskontojen edustajiin	1	2	3	4
homous/lesbous	1	2	3	4
abortti (raskauden keskeytys)/				
eutanasia (kuolemaan auttaminen)	1	2	3	4
tappaminen ja sota	1	2	3	4
varastaminen/riistäminen	1	2	3	4
eläimet/luonto	1	2	3	4
media (iltapäivälehdet/tv)	1	2	3	4
lain noudattaminen	1	2	3	4
köyhyys/nälänhätä/ihmisen arvo	1	2	3	4

4. Mitä tarvitset oppiaksesi parhaiten? Valitse vähintään yksi.

- ☐ mahdollisuuden tehdä muistiinpanoja
- ☐ mahdollisuuden ilmaista itseään luovasti
- ☐ esimerkkejä todellisesta elämästä
- ☐ paljon teoriaa
- ☐ luettavaa (ääneen yhdessä tai itsekseen)
- ☐ mahdollisuuden keskustella ja vaihtaa mielipiteitä
- ☐ mahdollisuuden soveltaa opittua käytäntöön ja oppia tekemällä
- ☐ mahdollisuuden kuunnella rauhassa
- ☐ paljon kuvia ja muuta katseltavaa

5. Mitä muuta hyvää ja mitä huonoa sanottavaa sinulla on seurakunnan nuortenilloista? Mikä saa sinut lähtemään seurakunnan nuorteniltaan? Olisiko sinulla jotain kehittämisideoita? Vastaa vähintään yhdellä kokonaisella lauseella.

---

6. Kuvaile jokin mieleen painunut kokemus nuortenillasta vähintään yhdellä kokonaisella lauseella.

KIITOS VASTAUKSISTA! ☺

Kysely seurakunnan työntekijöille, jotka pitävät nuorteniltoja

1. Mitä ongelmia ja hankaluuksia olet kokenut nuorteniltoja pitäessäsi tai niitä valmistellessasi?

---

2. Kuinka helppoa on keksiä aihe nuorteniltaan?

helppoa

vaikeaa

1

2

3

4

5

Miksi?

---

3. Millä perusteella valitset aiheen nuorteniltaan? Miksi juuri tällä perusteella?

---

4. Kuinka tärkeinä pidät seuraavien aihealueiden käsittelyä nuortenilloissa? (1= ei yhtään tärkeänä, 2= vain vähän tärkeänä, 3= melko tärkeänä, 4= todella tärkeänä)

usko	1	2	3	4
Raamattu	1	2	3	4
seurakunta	1	2	3	4
kirkko	1	2	3	4
oma elämä	1	2	3	4
yhteiskunta	1	2	3	4

5. Millaisia käsittelytapoja käytät nuortenilloissa? (Esim. musiikki, draama, keskustelu ym.)

---

6. Kuvaile tyypillisen vetämäsi nuortenillan kulku.

---

7. Mikä on mielestäsi nuorteniltojen tärkein tavoite? Miksi?

---

8. Onko seurakunnassanne tehty linjauksia nuorteniltoja koskien? Jos on, millaisia ne ovat ja miten koet niiden toteutuvan seurakunnassasi?

KIITOS VASTAUKSISTA!😊

NUORTENILTA HALSUALLA 8.11.2008

AIHE: VANHEMPIEN KUNNIOITTAMINEN

- Lämmittely:

ryhmämietinnät: Mikä vanhempien kunnioittamisessa on vaikeaa ja toisille mikä on helppoa? (2-4 ryhmään, konfirmoituja ja riparilaisia sekaisin)

-Opetus:

mitä vanhempien kunnioittaminen on?

- 2.Moos. 20:12 (4. käsky)
- Ef. 6:1-4 (vanhempien tahdon täytyy olla Herran tahto)
- poimintoja Isosta Katekismuksesta

- Toiminta: - Väittämät vanhempien kunnioittamisesta (20 kpl), ensin käydään läpi oikeat ja samalla opetetaan, sitten saavat itse korjata väärät

1. Vanhempien kunnioittaminen on yhtä tärkeää kuin Jumalan kunnioittaminen O
2. Vanhempia tulee kunnioittaa, mutta heidän kanssaan ei tarvitse olla samaa mieltä O
3. Vanhempia tulee kunnioittaa, mutta heidän kaikkia tekoja ei tarvitse hyväksyä
4. Vanhempia tulee kunnioittaa, vaikka he laiminlyövät lapsiaan O
5. Vanhempia tulee kunnioittaa heidän virheistään huolimatta O
6. Lasten kohtelu tulee olla Jumalan tahdon mukaista O
7. Vanhemmat ovat arvokkaita, vaikka he eivät olisi kristittyjä O
8. Lapsien tulee myös huolehtia vanhemmistaan kun nämä ovat vanhoja O
9. Vanhempien kunnioittamiseen liittyy kultainen sääntö O
10. Opettajien kunnioittaminen on vanhempien kunnioittamista O
11. Yleensä vanhemmat haluavat lapselleen kaikkein parasta O
12. Ne menestyvät paremmin, jotka kunnioittavat vanhempiaan O
13. Jos vanhempani haukkuvat minua, voin haukkua takaisin, koska se on heille aivan oikein V
14. Vanhempia ei tarvitse kunnioittaa, koska he ovat minua kohtaan epäreiluja V
15. Jumalan kunnioittaminen on paljon tärkeämpää kuin vanhempien kunnioittaminen V
16. Pomon kunnioittaminen ei kuulu vanhempien kunnioittamisen piiriin V
17. Vanhemmat ovat täydellisiä, eivätkä koskaan saa tehdä virheitä V

18. Vanhempia ei tarvitse kunnioittaa, jos he tekevät väärin V

19. Minun ei tarvitse kunnioittaa vanhempiani, mutta kun itselläni on lapsia, haluan heidän kunnioittavan minua V

20. Vanhempien kanssa tulee olla myös aina samaa mieltä, he ovat aina oikeassa V

Lopuksi:

- Kirjoittakaa ylös 3 asiaa, millaista kohtelua toivotte omilta vanhemmiltanne?
- Kuvitelkaa nyt itse olevanne vanhempia. Millaista kohtelua toivotte omilta lapsiltanne?

NUORTENILTA Vetelissä 29.11.2008

AIHE: JUMALAN OLEMASSAOLO

Johdanto: Joulua tulee jälleen -> Jeesuksen synttärpäivä -> hukkuu kaiken kaupallisuuden alle -> miksi me vietetään joulua? -> 1. koska Jumala on olemassa -> 2. koska ihmiset on syntisiä -> 3. koska Jumala päätti armahtaa syntiset ihmiset ja lahjottaa heille Vapahtajan -> tämä Vapahtaja syntyi Betlehemin seimeen ja kuoli ristinpuulla -> tässä tarinassa on jotain niin suurta ja käsittämätöntä, ettei sitä pysty ihminen tajuamaan, jokainen näistä kohdista on vaikea tajuta -> miksi Jumala päätti tehdä juuri näin?

Kysymykset ryhmille:

Miksi on helppoa uskoa Jumalan olevan olemassa? Miksi on vaikeaa uskoa Jumalan olevan olemassa? Millaista olisi, jos Jumalaa ei olisi? Millaista olisi, jos Jumala olisi vain antanut synnit anteeksi ilman Jeesuksen köyhää elämää ja kärsimystä?

Esiintyjät: Uskon säilymiseen me tarvitaan muutama asia: **Raamattua**, josta me voidaan lukea Jeesuksesta, **Pyhää Henkeä**, joka antaa uskon ja pitää sitä yllä, **seurakuntayhteyttä**, jotta me vahvistuttaisiin toisten ihmisten kautta uskossa ja saataisiin varmuutta ja **rukousta** eli henkilökohtaista yhteyttä Jumalaan, koska ei kukaan muu voi hoitaa sun yhteyttä Jumalaan kuin sä itse. Tänäpäin paikalla on muutama ihminen, jotka ovat valmiita todistamaan Jumalan olemassaolosta ja omasta elämästään. Säkin voit miettiä omalle kohdalles näiden todistusten aikana, miksi uskot tai miksi et usko, että Jumala on olemassa.

Todistukseen 3 min aikaa, ainakin yksi raamatunkohta, omakohtainen kokemus, todistus että tämän takia Jumalan on pakko olla olemassa

Nuortenilta Halsualla 24.1.2009

AIHE: Stefanos

Lämmittely:

- harjoitus: ketä näistä lastenelokuvien hahmoista muistutat eniten? Miksi?

-RUKOUS

- kysymys: Voiko uskominen Jeesukseen olla huoletonta? on kuitenkin vaikea uskoa, ja on huoli omasta pelastumisesta ja toisen ihmisen pelastumisesta ja tulee epäuskoa ja epävarmuutta.

Tarina: Nyt käytän näitä samoja kuvia, joita äsken käytettiin.

Alex ja Marty:

- Tämä tarina tapahtui niihin aikoihin, kun Jeesus oli ylösnoussut ja taivaaseen astunut ja ensimmäiset seurakunnat olivat syntyneet
- seurakuntien johdossa olivat tuolloin Jeesuksen opetuslapsista Pietari ja Jaakob

Kapteeni Koukku

- Samaan aikaan Paavali oli vielä Saul Tarsolainen ja kuului tiukimman linjan juutalaisiin
- Hän oli paikalla tämän tarinan tapahtumien aikana

Mowgli ja Baloo

- Siihen aikaan juutalaisten ja kristittyjen välit oli huonot, koska juutalaiset eivät uskoneet Jeesuksen olevan messias ja piti kristittyjä jumalanpilkkaajina ja valehtelijoina
- Lisäksi juutalaiset olivat hämmentyneitä, kun he olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen ja nyt kristityt levitti kaikkialle tietoa, että Jeesus eli

Samu Sirkka

- Juutalaisten omatunto oli paatunut niin, etteivät he ottaneet vastaan Jeesusta, vaan kielsivät tämän
- Osa juutalaisista kääntyi seuraamaan Jeesusta ja tämän taivaaseen astumisen jälkeen perusti seurakunnan ja jatkoi evankeliumin levittämistä siitä mihin Jeesus oli jäänyt

Peter Pan

- Stefanos oli täynnä armoa ja voimaa -> tiesi olevansa armahdettu -> levitti sanomaa Jeesuksesta ja sai siihen Jumalalta voimaa
- Puhui pussiin vastustajansa eli juutalaiset

Hyeenat

- Niinpä juutalaiset ei yhtään tykänny, että Stefanos puhui Jeesuksesta ja alkoivat vainota häntä

- Stefanos vietiin jopa tuomioistuimen eteen vääristä syistä ja häntä vastaan todistettiin

Leena, Jukka ja Mikko

- Kukaan ei tullut puolustamaan Stefanosta, koska kristityt pelkäsivät joutuvansa juutalaisten käsiin ja eihän heitä olisi edes uskottu
- Niin he eivät voineet muuta kuin katsella vierestä, kun Stefanosta syytettiin turhasta

Tarzan ja Ihaa

- Stefanos puhui toisaalta rohkeasti : Ap. t. 7: 51-53
- Ja toisaalta rauhallisesti : Ap. t. 7: 55-56
- Kantoi enemmän huolta vainoojistaan, joista yksi oli Paavali -> kuollessaan rukoili siis myös Paavalin puolesta
- Miksi niin rauhallinen? -> näki Jeesuksen nousseen puolustamaan häntä -> ei pelottanut, vaikka vietiin kivitettäväksi
- Nykyäänkin Stefanos muistetaan ensimmäisenä marttyyrina ja uskon esikuvana

Loppupohdinta parin kanssa (sellainen pari, jonka tuntee huonoiten):

-Mitkä on tämän päivän marttyyrikuolemia? Eli meidän yhteiskunnassa, milloin uskon puolesta täytyy taistella ja mistä täytyy luopua uskon takia? Haittaako se, kun ajattelee, että palkkiona on iankaikkinen elämä?

Kysely koskien nuortenillan opetusta/hartautta

pvm: _____

Olen ☐ tyttö ☐ poikaOlen ☐ Vetelistä ☐ HalsualtaOlen ☐ isoiskoulutuksessa ☐ rippikoululainen☐ konfirmoitu ☐ konfirmoimaton

1. Äskeinen opetus oli mielestäni...

tietoa antava vaikeasti ymmärrettävä

1 2 3 4

ajatuksia herättävä mitäänsanomaton

1 2 3 4

suunniteltu juuri ikäisiäni varten ikäisilleni sopimaton

1 2 3 4

2. Oliko...

opetusta helppo seurata vaikea seurata

1 2 3 4

opetuksessa käytetty

havainnollistus tai tekeminen

mielenkiintoista ei mielenkiintoista

1 2 3 4

nuortenilta vastaanottavainen ei vastaanottavainen

1 2 3 4

nuortenilta muuten viihtyisä

(ota huomioon musiikki, tarjoilu,

vapaa ohjelma ym.) ei viihtyisä

1 2 3 4

Oliko nuortenillassa hyvä olla/paha olla? Miksi? (Vastaa vähintään yhdellä kokonaisella lauseella)

KIITOS VASTAUKSISTA!☺